

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2019/2121 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 27 noiembrie 2019****de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatele (1) și (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ reglementează fuziunile transfrontaliere ale societăților cu răspundere până la concurența capitalului social subscris. Normele cu privire la fuziunile transfrontaliere reprezintă un jalon important în eforturile de îmbunătățire a funcționării pieței interne pentru societăți și a exercitării libertății de stabilire a acestora. Cu toate acestea, evaluarea normelor respective arată că este nevoie de modificarea acestora. Mai mult, este oportun să se prevadă norme care să reglementeze transformările și divizările transfrontaliere, întrucât Directiva (UE) 2017/1132 prevede doar norme privind divizările societăților pe acțiuni care au loc în context național.
- (2) Libertatea de stabilire este unul dintre principiile fundamentale ale dreptului Uniunii. În temeiul articolului 49 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), coroborat cu articolul 54 din TFUE, libertatea de stabilire pentru societăți include, printre altele, constituirea și administrarea acestor societăți în condițiile definite de legislația statului membru de stabilire. Libertatea de stabilire a fost interpretată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene ca înglobând dreptul unei societăți constituite în conformitate cu legislația unui stat membru de a se transforma într-o societate care intră sub incidența dreptului altui stat membru, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile definite de legislația acestui alt stat membru și în special criteriul pe care acest din urmă stat l-a reținut pentru stabilirea legăturii dintre o societate și ordinea sa juridică națională.
- (3) În lipsa unei uniformizări în dreptul Uniunii, definirea elementului de legătură care determină dreptul intern aplicabil unei societăți este, potrivit articolului 54 din TFUE, de competența fiecărui stat membru. Articolul 54 din TFUE acordă o importanță egală sediului social, administrației centrale și locului principal de desfășurare a activității unei societăți ca elemente de legătură. Prin urmare, astfel cum s-a clarificat în jurisprudență, faptul că se transferă numai sediul social, și nu administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității, nu exclude, în sine, aplicabilitatea libertății de stabilire prevăzute la articolul 49 din TFUE.

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 24.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 18 noiembrie 2019.⁽³⁾ Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).

- (4) Evoluțiile din jurisprudență au deschis noi oportunități pentru societăți pe piața internă de a stimula creșterea economică, concurența efectivă și productivitatea. În același timp, obiectivul unei piețe interne fără frontiere interne pentru societăți trebuie de asemenea să fie armonizat cu alte obiective ale integrării europene, precum protecția socială, astfel cum este prevăzută la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la articolul 9 din TFUE, precum și cu promovarea dialogului social, astfel cum este prevăzută la articolele 151 și 152 din TFUE. Drepturile societăților de a efectua transformări, fuziuni și divizări transfrontaliere ar trebui să fie însoțit și echilibrat în mod adecvat de protecția lucrătorilor, a creditorilor și a asociațiilor.
- (5) Lipsa unui cadru juridic pentru transformările și divizările transfrontaliere duce la fragmentare juridică și insecuritate juridică și, prin urmare, la obstacole în calea exercitării libertății de stabilire. De asemenea, aceasta conduce la o protecție suboptimală a angajaților, creditorilor și asociațiilor minoritari în cadrul pieței interne.
- (6) Parlamentul European a solicitat Comisiei să adopte norme armonizate privind transformările și divizările transfrontaliere. Un cadru juridic armonizat ar contribui într-o mai mare măsură la îndepărtarea restricțiilor privind libertatea de stabilire, oferind totodată o protecție adecvată părților interesate, cum ar fi angajații, creditorii și asociații.
- (7) Comisia a anunțat în comunicarea sa din 28 octombrie 2015 intitulată „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, că va evalua necesitatea unei actualizări a normelor existente referitoare la fuziunile transfrontaliere în scopul de a permite IMM-urilor să își aleagă strategiile de afaceri preferate și să se adapteze mai bine la evoluțiile pieței, dar fără a diminua protecția existentă în domeniul ocupării forței de muncă. În comunicarea sa din 25 octombrie 2016 intitulată „Programul de lucru al Comisiei pentru 2017: Construirea unei Europe care le oferă cetățenilor săi protecție, îi ajută să își afirme drepturile și îi apără”, Comisia a anunțat o inițiativă pentru facilitarea fuziunilor transfrontaliere.
- (8) În plus față de noile norme referitoare la transformări, prezenta directivă stabilește norme privind divizările transfrontaliere, atât parțiale, cât și integrale, dar normele respective se referă numai la divizările transfrontaliere care implică constituirea de noi societăți. Prezenta directivă nu prevede un cadru armonizat pentru divizările transfrontaliere în care o societate își transferă activele și datoriile uneia sau mai multor societăți deja existente, întrucât aceste cazuri au fost considerate foarte complexe, necesitând implicarea autorităților competente din mai multe state membre și presupunând noi riscuri în ceea ce privește eludarea normelor Uniunii și a celor naționale. Posibilitatea de a constitui o societate printr-o divizare prin separare, astfel cum prevede prezenta directivă, oferă societăților o nouă procedură armonizată pe piața internă. Cu toate acestea, societățile ar trebui să dispună de libertatea de a crea direct filiale în alte state membre.
- (9) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice societăților aflate în lichidare în care a început distribuirea activelor. În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege să excludă de la aplicarea prezentei directive societățile care fac obiectul altor proceduri de lichidare. Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată decide să nu aplice prezenta directivă societăților care fac obiectul unei proceduri de insolvență, astfel cum este definită în dreptul intern, sau al unui cadru de restructurare preventivă, astfel cum este definit în dreptul intern, indiferent dacă astfel de proceduri fac parte dintr-un cadru național de insolvență sau este reglementată în afara lui. De asemenea, statele membre ar trebui să poată alege să nu aplice prezenta directivă societăților care fac obiectul unor măsuri de prevenire a crizelor, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere Directivei (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (10) Având în vedere complexitatea transformărilor, fuziunilor și divizărilor transfrontaliere (denumite în continuare împreună „operațiuni transfrontaliere”) și multitudinea de interese vizate, este adecvat să se prevadă un control al legalității operațiunilor transfrontaliere înainte ca acestea să producă efecte, pentru a asigura securitate juridică. În acest sens, autoritățile competente din statele membre implicate ar trebui să se asigure că decizia privind aprobarea unei operațiuni transfrontaliere este luată în mod echitabil, obiectiv și nediscriminatoriu și pe baza tuturor elementelor relevante prevăzute de dreptul Uniunii și de cel intern.

⁽⁴⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorii și decăderile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorii și de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 (Directiva privind restructurarea și insolvența) (JO L 172, 26.6.2019, p. 18).

- (11) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a se aduce atingere competențelor statelor membre de a oferi o protecție consolidată angajaților, în conformitate cu acquis-ul social existent.
- (12) Pentru ca toate interesele legitime ale părților interesate să fie luate în considerare în cadrul procedurii de reglementare a unei operațiuni transfrontaliere, societatea ar trebui să elaboreze și să publice proiectul de operațiune propusă, care ar trebui să conțină cele mai importante informații cu privire la aceasta. Organul administrativ sau de conducere ar trebui, dacă acest lucru este prevăzut de dreptul intern sau în conformitate cu practicile naționale sau ambele, să includă reprezentanții angajaților de la nivelul consiliului de administrație în decizia privind proiectul de operațiune transfrontalieră. Aceste informații ar trebui să includă cel puțin forma juridică avută în vedere pentru societate sau societăți, actul constitutiv, dacă este cazul, statutul, calendarul orientativ propus al operațiunii și detalii privind orice garanții oferite asociaților și creditorilor. Ar trebui să fie comunicată o notificare în registru prin care se informează asociații, creditorii și reprezentanții angajaților sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajații înșiși că pot prezenta observații cu privire la operațiunea propusă. Statele membre ar putea decide, de asemenea, că raportul expertului independent cerut de prezenta directivă trebuie să fie făcut public.
- (13) În scopul informării asociaților și angajaților săi, societatea care efectuează operațiunea transfrontalieră ar trebui să întocmească un raport pentru aceștia. Raportul ar trebui să explice și să justifice aspectele juridice și economice din propunerea de operațiune transfrontalieră și implicațiile operațiunii transfrontaliere propuse pentru angajați. În special, raportul ar trebui să explice implicațiile operațiunii transfrontaliere în ceea ce privește activitatea economică viitoare a societății, inclusiv a filialelor sale. În ceea ce îi privește pe asociați, raportul ar trebui să includă măsuri reparatorii disponibile pentru ei, mai ales informații referitoare la dreptul acestora de a se retrage din societate. În ceea ce îi privește pe angajați, raportul ar trebui să explice care sunt implicațiile operațiunii transfrontaliere propuse asupra situației ocupării forței de muncă. Raportul ar trebui să explice, în special, dacă vor exista modificări semnificative asupra condițiilor de muncă prevăzute de lege, asupra contractelor colective de muncă și asupra acordurilor de întreprindere transnaționale, și ale adreselor sediilor comerciale, cum ar fi adresa sediului central. În plus, raportul ar trebui să includă informații privind organul de conducere și, după caz, privind personalul, echipamentele, clădirile și activele societății, înainte și după operațiunea transfrontalieră, și eventualele schimbări ale organizării muncii, ale salariilor, ale localizării posturilor specifice și consecințele preconizate asupra angajaților care ocupă aceste posturi, și de asemenea privind dialogul social în cadrul societății, inclusiv, dacă este cazul, reprezentarea angajaților la nivelul consiliului de administrație. Raportul ar trebui să explice, de asemenea, cum ar afecta aceste schimbări eventualele filiale ale societății.
- În cazul în care singurii angajați ai societății sunt cei din organul administrativ sau de conducere, secțiunea pentru angajați nu ar trebui să fie obligatorie. În plus, pentru a îmbunătăți protecția acordată angajaților, înșiși angajații sau reprezentanții acestora ar trebui să poată să își prezinte opinia privind secțiunea raportului în care se precizează implicațiile operațiunii transfrontaliere pentru aceștia. Prezentarea raportului și a oricărei opinii ar trebui să se facă fără a aduce atingere procedurilor de informare și consultare aplicabile, prevăzute la nivel național, inclusiv cele instituite în urma punerii în aplicare a Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ sau a Directivei 2009/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾. Raportul sau, în cazul în care sunt elaborate separat, rapoartele ar trebui să fie puse la dispoziția asociaților și reprezentanților angajaților societății care efectuează operațiunea transfrontalieră sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajaților înșiși.
- (14) Proiectul de operațiune transfrontalieră, oferta de compensație bănească făcută de societate asociaților care doresc să se retragă din societate și, după caz, rata de schimb a acțiunilor, inclusiv cuantumul oricărei plăți complementare în numerar incluse în proiect ar trebui examinate de către un expert independent de societate. În ceea ce privește independența expertului, statele membre ar trebui să ia în considerare cerințele prevăzute la articolele 22 și 22b din Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (JO L 80, 23.3.2002, p. 29).

⁽⁷⁾ Directiva 2009/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară (JO L 122, 16.5.2009, p. 28).

⁽⁸⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

- (15) Informațiile comunicate de societate ar trebui să fie cuprinzătoare și să permită părților interesate să evalueze implicațiile operațiunii transfrontaliere preconizate. Cu toate acestea, societățile nu ar trebui să fie obligate să facă publice informații confidențiale, a căror publicitate ar aduce prejudicii poziției lor comerciale, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern. Această nedivulgare de informații nu ar trebui să submineze celelalte cerințe prevăzute de prezenta directivă.
- (16) Pe baza proiectului și a rapoartelor, adunarea generală a asociațiilor societății sau societăților ar trebui să decidă dacă aprobă sau nu proiectul și modificările necesare ale actelor constitutive, inclusiv ale statutului. Este important ca majoritatea necesară pentru vot să fie suficient de ridicată pentru a se asigura faptul că decizia este luată de o majoritate solidă. În plus, asociații ar trebui să aibă dreptul de a vota cu privire la orice aranjamente privind participarea salariaților, dacă și-au rezervat acest drept în cadrul adunării generale.
- (17) Lipsa armonizării garanțiilor pentru asociați a fost identificată ca un obstacol în calea operațiunilor transfrontaliere. Societățile și asociații acestora se confruntă cu o gamă largă de forme diferite de protecție, ceea ce conduce la complexitate și la insecuritate juridică. Asociații ar trebui să beneficieze, prin urmare, de același nivel minim de protecție, indiferent de statul membru în care este stabilită societatea. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată menține sau introduce norme suplimentare de protecție pentru asociați, în afara cazului în care aceste norme încalcă normele prevăzute de prezenta directivă sau libertatea de stabilire. Drepturile individuale la informare ale asociaților nu ar trebui să fie afectate.
- (18) Adesea, ca urmare a unei operațiuni transfrontaliere, asociații se confruntă cu o schimbare a legii care le guvernează drepturile, pentru că devin asociați ai unei societăți care intră sub incidența dreptului unui stat membru, altul decât statul membru al cărui drept se aplica societății înainte de operațiune. Statele membre ar trebui, cel puțin, să prevadă pentru asociații care dețin acțiuni cu drept de vot, și care au votat împotriva aprobării proiectului, dreptul de a se retrage din societate și de a primi în schimbul acțiunilor lor o compensație bănească care este echivalentă cu valoarea acțiunilor. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să fie libere să decidă să extindă acest drept și în cazul altor asociați, de exemplu asociații care dețin acțiuni fără drept de vot sau asociații care, ca urmare a unei divizări transfrontaliere, ar primi acțiuni la societatea beneficiară în proporții diferite de cele pe care le dețineau înainte de operațiune, sau asociaților în cazul cărora nu s-ar schimba dreptul aplicabil, dar cărora li s-ar modifica anumite drepturi din cauza operațiunii. Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze normele naționale referitoare la valabilitatea contractelor pentru vânzarea și transferul de acțiuni ale societăților și nici cerințele specifice privind forma juridică. De exemplu, statele membre ar trebui să poată să solicite un act notarial sau o certificare a semnăturilor.
- (19) Societățile ar trebui să poată estima, în măsura posibilului, costurile aferente operațiunii transfrontaliere. Prin urmare, asociații ar putea să aibă obligația de a declara societății dacă au decis să își exercite dreptul de a-și înstrăina acțiunile. Respectiva cerință nu ar trebui să aducă atingere cerințelor formale prevăzute de dreptul intern. De asemenea, asociații ar putea avea obligația de a indica, împreună cu acea declarație sau într-un anumit termen, dacă intenționează să conteste compensația bănească oferită și să solicite o compensație bănească suplimentară.
- (20) Calculul ofertei de compensație bănească ar trebui să se bazeze pe metode de evaluare general acceptate. Asociații ar trebui să aibă dreptul de a contesta calculul și de a pune în discuție caracterul adecvat al compensației bănești în fața unei autorități administrative sau judiciare competente sau a unui organ abilitat prin dreptul intern, inclusiv a instanțelor de arbitraj. Statele membre ar trebui să poată prevedea ca asociații care și-au declarat decizia de a-și exercita dreptul de a-și înstrăina acțiunile să aibă dreptul de a participa la procedură. Statele membre ar trebui de asemenea să poată stabili în dreptul intern termene maxime pentru participarea la procedurile respective.
- (21) În ceea ce privește fuziunile sau divizările transfrontaliere, asociații care nu au avut sau nu și-au exercitat dreptul de a se retrage din societate ar trebui, totuși, să aibă dreptul de a contesta rata de schimb a acțiunilor. Atunci când evaluează caracterul adecvat al ratei de schimb a acțiunilor, autoritatea administrativă sau judiciară competentă sau organul abilitat prin dreptul intern ar trebui să ia, de asemenea, în considerare cuantumul oricărei plăți complementare în numerar incluse în proiect.
- (22) În urma unei operațiuni transfrontaliere, este posibil ca creanțele foștilor creditori ai societății sau societăților care efectuează operațiunea să fie afectate în cazul în care societatea care răspunde pentru datorie intră ulterior, în urma operațiunii respective, sub incidența dreptului unui alt stat membru. În prezent, normele de protecție a creditorilor variază de la un stat membru la altul, ceea ce conferă o complexitate crescută operațiunii transfrontaliere și generează insecuritate atât pentru societățile implicate, cât și pentru creditorii lor în legătură cu recuperarea sau satisfacerea creanțelor.

- (23) Pentru a garanta că creditorii se bucură de o protecție adecvată în cazul în care nu sunt mulțumiți de protecția oferită de societate în proiect și în cazul în care aceștia nu au găsit o soluție satisfăcătoare împreună cu societatea, creditorii, după notificarea prealabilă a societății, ar trebui să poată solicita garanții autorității corespunzătoare. Atunci când evaluează astfel de garanții, autoritatea corespunzătoare ar trebui să țină cont dacă creanța unui creditor asupra societății sau unui terț are cel puțin o valoare echivalentă și o calitate a creditului proporțională cu cea dinainte de operațiunea transfrontalieră, și dacă executarea creanței poate fi cerută în aceeași jurisdicție.
- (24) Statele membre ar trebui să asigure că creditorii care erau într-un raport cu societatea înainte ca aceasta să își facă publică intenția de a efectua o operațiune transfrontalieră beneficiază de protecție adecvată. După ce proiectul operațiunii transfrontaliere a fost comunicat, creditorii ar trebui să poată lua în considerare impactul potențial al schimbării jurisdicției și dreptului aplicabil ca urmare a operațiunii transfrontaliere. Creditorii care trebuie protejați ar putea include angajați activi și foști angajați care dețin drepturi garantate la pensii ocupaționale și persoanele care primesc pensii ocupaționale. Pe lângă normele generale stabilite de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (⁹), statele membre ar trebui să asigure că astfel de creditori au dreptul de a depune o cerere de executare în statul membru de plecare în termen de doi ani de la producerea efectelor transformării transfrontaliere. Perioada de protecție de doi ani prevăzută în prezenta directivă referitor la jurisdicția aplicabilă creditorilor ale căror creanțe sunt anterioare datei comunicării proiectului de transformare transfrontalieră nu ar trebui să aducă atingere dreptului intern care determină termenele de prescripție pentru creanțe.
- (25) În plus, pentru a proteja creditorii de riscul de insolvență a societății după operațiunea transfrontalieră, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita societății sau societăților să facă o declarație de solvabilitate care să ateste că acestea nu au cunoștință de niciun motiv pentru care societatea sau societățile rezultate în urma operațiunii transfrontaliere nu ar putea pe viitor să își îndeplinească obligațiile. În aceste condiții, statele membre ar trebui să poată antrena răspunderea personală a membrilor organelor de conducere pentru exactitatea acestei declarații. Întrucât tradițiile juridice variază de la un stat membru la altul în ceea ce privește utilizarea declarațiilor de solvabilitate și posibilele consecințe ale acestora, ar trebui ca reglementarea consecințelor în cazul furnizării de declarații inexacte sau înșelătoare să rămână la latitudinea statelor membre, care ar trebui să includă sancțiuni eficace și proporționale și a tipului de răspundere în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (26) Este important să se asigure că drepturile angajaților de a fi informați și consultați în contextul operațiunilor transfrontaliere sunt pe deplin respectate. Informarea și consultarea angajaților în contextul operațiunilor transfrontaliere ar trebui efectuate conform cadrului juridic prevăzut în Directiva 2002/14/CE, și în conformitate cu Directiva 2009/38/CE în cazul întreprinderilor de dimensiune comunitară sau grupurilor de întreprinderi de dimensiune comunitară, precum și în conformitate cu Directiva 2001/23/CE a Consiliului (¹⁰), în cazul în care fuziunea transfrontalieră sau divizarea transfrontalieră este considerată a fi transfer de întreprindere în înțelesul Directivei 2001/23/CE. Prezenta directivă nu aduce atingere Directivei 98/59/CE a Consiliului (¹¹), Directivei 2001/23/CE, Directivei 2002/14/CE sau Directivei 2009/38/CE. Cu toate acestea, având în vedere că prezenta directivă stabilește o procedură armonizată pentru operațiunile transfrontaliere, este adecvat să se precizeze în special intervalul în care ar trebui să aibă loc informarea și consultarea angajaților în contextul operațiunii transfrontaliere.
- (27) Printre reprezentanții angajaților care sunt prevăzuți de dreptul intern sau, după caz în conformitate cu practica națională, ar trebui să se numere și orice organisme relevante instituite în temeiul dreptului Uniunii, cum ar fi comitetul european de întreprindere instituit în temeiul Directivei 2009/38/CE și organismul de reprezentare instituit în conformitate cu Directiva 2001/86/CE a Consiliului (¹²).
- (28) Statele membre ar trebui să se asigure că reprezentanții angajaților, aflați în exercițiul funcțiunii, beneficiază de protecție și garanții suficiente, în temeiul articolului 7 din Directiva 2002/14/CE, pentru a le permite să își îndeplinească corespunzător obligațiile care le-au fost încredințate.

(⁹) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

(¹⁰) Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, 22.3.2001, p. 16).

(¹¹) Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective (JO L 225, 12.8.1998, p. 1).

(¹²) Directiva 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor (JO L 294, 10.11.2001, p. 22).

- (29) Pentru a efectua o analiză a raportului pentru angajați, o societate care realizează o operațiune transfrontalieră ar trebui să pună la dispoziția reprezentanților angajaților resursele necesare care să le permită să își exercite în mod adecvat drepturile de care dispun în temeiul prezentei directive.
- (30) În scopul de a se asigura faptul că participarea angajaților nu este prejudiciată în mod nejustificat ca urmare a unei operațiuni transfrontaliere, în cazul în care societatea care face obiectul operațiunii transfrontaliere a implementat un sistem de participare a angajaților, societatea sau societățile care rezultă în urma operațiunii transfrontaliere ar trebui să fie obligate să adopte o formă juridică care permite exercitarea dreptului de participare, inclusiv prin prezența reprezentanților angajaților în organele de conducere sau de supraveghere corespunzătoare ale societății sau societăților. În plus, într-un astfel de caz, atunci când au loc negocieri de bună credință între societate și angajații săi, acestea ar trebui desfășurate în conformitate cu procedura prevăzută în Directiva 2001/86/CE, în scopul de a găsi o soluție amiabilă care să respecte atât dreptul societății de a efectua o operațiune transfrontalieră, cât și drepturile de participare ale angajaților. Ca urmare a acestor negocieri ar trebui să se aplice fie soluția reținută și convenită, fie, în lipsa unui acord, normele standard, astfel cum figurează în anexa la Directiva 2001/86/CE, *mutatis mutandis*. Pentru a proteja soluția convenită sau aplicarea acestor norme standard, societatea nu ar trebui să fie în măsură să eludeze drepturile de participare prin efectuarea unor transformări, divizări sau fuziuni subsecvente, indiferent dacă se efectuează la nivel național sau transfrontalier, în termen de patru ani.
- (31) Pentru a preveni eludarea drepturilor de participare ale angajaților prin intermediul unei operațiuni transfrontaliere, societatea sau societățile care efectuează operațiunea transfrontalieră și care sunt înscrise în statul membru care prevede asigurarea drepturilor de participare ale angajaților nu ar trebui să fie în măsură să efectueze operațiunea transfrontalieră fără a iniția mai întâi negocieri cu angajații sau cu reprezentanții acestora, atunci când numărul mediu de persoane angajate în această societate este egal cu patru cincimi din pragul național de la care participarea angajaților devine obligatorie.
- (32) Implicarea tuturor părților interesate în operațiunea transfrontalieră, în special implicarea angajaților, contribuie la o abordare pe termen lung și sustenabilă a societăților în cadrul întregii piețe interne. În această privință, garantarea și promovarea drepturilor de participare ale angajaților la consiliile de administrație ale societăților joacă un rol important, mai ales atunci când o societate se mută sau se restructurează transfrontalier. Prin urmare, finalizarea cu succes a negocierilor referitoare la drepturile de participare în contextul operațiunilor transfrontaliere este esențială și ar trebui încurajată.
- (33) Pentru a asigura o repartizare adecvată a sarcinilor între statele membre și un control ex ante eficace și concret al operațiunilor transfrontaliere, autoritățile competente din statele membre ale societății sau societăților care efectuează operațiunea transfrontalieră ar trebui să aibă competența de a elibera un certificat prealabil transformării, fuziunii sau divizării (denumit în continuare „certificatul prealabil operațiunii”). Autoritățile competente din statele membre ale societății sau societăților rezultate în urma operațiunii transfrontaliere nu ar trebui să poată aproba operațiunea transfrontalieră fără un astfel de certificat.
- (34) Pentru a emite un certificat prealabil operațiunii, statele membre ale societății sau societăților care efectuează operațiunea transfrontalieră ar trebui să desemneze, în temeiul dreptului intern, o autoritate sau autoritățile competente pentru a verifica legalitatea operațiunii. Autoritatea competentă ar putea fi instanțe judecătorești, notari sau alte autorități, o autoritate fiscală sau o autoritate pentru servicii financiare. Dacă există mai mult de o autoritate competentă, societatea ar trebui să poată solicita certificatul prealabil operațiunii la o singură autoritate competentă, astfel cum este desemnată de statele membre, care ar trebui să se coordoneze cu celelalte autorități competente. Autoritatea competentă ar trebui să evalueze respectarea tuturor condițiilor relevante și îndeplinirea corectă a tuturor procedurilor și formalităților din respectul stat membru și ar trebui să decidă dacă să emită un certificat prealabil operațiunii în termen de trei luni de la depunerea cererii de către societate, cu excepția cazului în care autoritatea competentă are îndoieli serioase care indică faptul că operațiunea transfrontalieră este efectuată în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri criminale, iar evaluarea necesită luarea în considerare a unor informații suplimentare sau desfășurarea unor activități de investigație suplimentare.
- (35) În anumite circumstanțe, dreptul societăților de a realiza o operațiune transfrontalieră ar putea fi utilizat în scopuri abuzive sau frauduloase, cum ar fi pentru eludarea drepturilor angajaților, a plății contribuțiilor la asigurările sociale sau a obligațiilor fiscale sau în scopuri criminale. În special, este deosebit de important să se combată societățile paravan create în scopul de a evita, eluda sau încălca dreptul Uniunii sau cel intern. Dacă, în cursul controlului legalității unei operațiuni transfrontaliere, autoritatea competentă află, inclusiv prin consultarea autorităților relevante, că operațiunea transfrontalieră este efectuată în scopuri abuzive sau frauduloase, care ar conduce sau ar

avea scopul de a conduce la evitarea sau eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri criminale, ar trebui să nu se emită certificatul prealabil operațiunii. Procedurile relevante, inclusiv orice evaluări, ar trebui desfășurate în conformitate cu dreptul intern. În asemenea cazuri, autoritatea competentă ar trebui să poată prelungi perioada de evaluare cu cel mult trei luni.

- (36) Atunci când autoritatea competentă are îndoieli serioase care indică faptul că operațiunea transfrontalieră este efectuată în scopuri abuzive sau frauduloase, evaluarea ar trebui să ia în considerare toate faptele și circumstanțele relevante, și ar trebui să țină cont, după caz, cel puțin de factori orientativi referitori la caracteristicile stabilirii în statul membru în care societatea sau societățile urmează să fie înregistrate după operațiunea transfrontalieră, inclusiv intenția operațiunii, sectorul, investiția, cifra de afaceri netă și profitul sau pierderea, numărul de angajați, structura bilanțului, rezidența fiscală, activele și localizarea acestora, echipamentele, beneficiarii reali ai societății, locurile de muncă obișnuite ale angajaților și ale unor grupuri specifice de angajați, locul în care trebuie plătite contribuțiile la asigurările sociale, numărul de angajați detașați în anul anterior operațiunii transfrontaliere în înțelesul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ și al Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁴⁾, numărul de angajați care lucrează simultan în mai mult de un stat membru în înțelesul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și riscurile comerciale pe care și le asumă societatea sau societățile înainte și după operațiunea transfrontalieră.

Evaluarea ar trebui, de asemenea, să ia în considerare faptele și circumstanțele relevante referitoare la drepturile de participare ale angajaților, în special în ceea ce privește negocierile unor astfel de drepturi atunci când negocierile respective au fost declanșate de atingerea a patru cincimi din pragul național aplicabil. Toate aceste elemente ar trebui să fie luate în considerare numai ca factori orientativi în evaluarea globală și, prin urmare, nu ar trebui să fie analizate în mod izolat. Autoritatea competentă poate lua în considerare faptul că, dacă operațiunea transfrontalieră ar avea drept rezultat localizarea conducerii efective sau a activității economice în statul membru în care societatea sau societățile urmează să fie înregistrate după operațiunea transfrontalieră, aceasta ar fi un indiciu al absenței unor circumstanțe care conduc la abuz sau la fraudă.

- (37) De asemenea, autoritatea competentă ar trebui să poată obține de la societatea care efectuează operațiunea transfrontalieră, sau de la alte autorități competente, inclusiv de la cele din statul membru de destinație, toate informațiile și documentele relevante pentru a realiza controlul legalității operațiunii transfrontaliere în cadrul procedural prevăzut de dreptul intern. Statele membre ar trebui să poată stipula consecințele posibile ale emiterii certificatului prealabil operațiunii și procedurilor inițiate de asociați și de creditorii în conformitate cu prezenta directivă.
- (38) Pentru evaluarea necesară pentru obținerea certificatului prealabil operațiunii, autoritatea competentă ar trebui să poată recurge la un expert independent. Statele membre ar trebui să introducă norme pentru a asigura că expertul, sau persoana juridică în numele căreia operează acesta, este independent de societatea care solicită certificatul prealabil operațiunii. Expertul ar trebui să fie numit de autoritatea competentă și ar trebui să nu aibă nicio legătură trecută sau actuală cu societatea în cauză, care ar putea afecta independența expertului.
- (39) Pentru a asigura că societatea care efectuează operațiunea transfrontalieră nu aduce prejudicii creditorilor săi, autoritatea competentă ar trebui să poată verifica, în special, dacă societatea și-a îndeplinit obligațiile față de creditorii publici și dacă orice obligații care nu au ajuns la termen au fost garantate în mod suficient. Autoritatea competentă ar trebui să poată verifica, mai ales, dacă societatea face obiectul unor proceduri pendente în instanță, referitoare, de exemplu, la încălcarea dreptului social, al muncii sau al mediului, care ar putea avea drept rezultat impunerea unor noi obligații pentru societate, inclusiv față de cetățeni sau entități private.
- (40) Statele membre ar trebui să prevadă garanții procedurale în conformitate cu principiile generale ale accesului la justiție, inclusiv posibilitatea de revizuire a deciziilor autorităților competente în procedurile referitoare la operațiuni transfrontaliere, posibilitatea de a amâna data de la care produce efecte certificatul prealabil operațiunii pentru a permite părților să formuleze o acțiune în fața instanței competente și posibilitatea de a acorda măsuri provizorii, dacă este cazul.

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

- (41) Statele membre ar trebui să asigure că îndeplinirea anumitor etape procedurale, și anume comunicarea proiectului, solicitarea unui certificat prealabil operațiunii, precum și depunerea oricăror informații și documente pentru controlul legalității operațiunii transfrontaliere de către statul membru de destinație, poate fi realizată în întregime online, fără a fi necesar ca solicitanții să fie prezenți fizic în fața autorităților competente din statele membre. Normele privind utilizarea instrumentelor și a proceselor digitale în contextul dreptului societăților, inclusiv garanțiile relevante, ar trebui să se aplice în mod adecvat. Autoritatea competentă ar trebui să poată primi online solicitarea unui certificat prealabil operațiunii, inclusiv documentele și informațiile depuse, în afara cazului în care, în mod excepțional, acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic pentru autoritatea competentă.
- (42) Pentru a minimiza costurile și a reduce durata procedurilor și sarcinile administrative pentru societăți, statele membre ar trebui să aplice principiul transmiterii unice a informațiilor în domeniul dreptului societăților, care presupune ca societățile să nu fie obligate să transmită aceeași informație mai multor autorități publice. De exemplu, societăților nu ar trebui să li se ceară să transmită aceleași informații atât registrului național, cât și buletinului național.
- (43) Pentru a asigura un nivel adecvat de transparență și utilizarea instrumentelor și proceselor digitale, certificatele prealabile operațiunii emise de autoritățile competente din state membre diferite ar trebui să fie partajate prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor și ar trebui să fie puse la dispoziția publicului. În conformitate cu principiul general care stă la baza Directivei (UE) 2017/1132, astfel de schimburi de informații ar trebui să fie întotdeauna gratuite.
- (44) Efectuarea unei transformări transfrontaliere presupune schimbarea formei juridice a unei societăți fără ca aceasta să-și piardă personalitatea sa juridică. Cu toate acestea, nici o transformare transfrontalieră, nici o fuziune sau divizare transfrontalieră nu ar trebui să conducă la eludarea cerințelor privind constituirea în statul membru în care urmează a fi înregistrată societatea după operațiunea transfrontalieră respectivă. Astfel de condiții, inclusiv cerințele de a avea sediul central în statul membru de destinație și cele legate de pierderea dreptului de a exercita o funcție de conducere, ar trebui să fie respectate pe deplin de către societatea în cauză. Cu toate acestea, în cazul transformărilor transfrontaliere aplicarea unor astfel de condiții de către statul membru de destinație nu ar trebui să afecteze continuitatea personalității juridice a societății care face obiectul transformării.
- (45) De îndată ce un certificat prealabil operațiunii este primit și după verificarea faptului că sunt îndeplinite cerințele legale ale statului membru în care societatea urmează a fi înregistrată în urma operațiunii transfrontaliere, inclusiv o posibilă verificare dacă operațiunea transfrontalieră reprezintă o eludare a dreptului Uniunii sau a celui intern, autoritățile competente ar trebui să înregistreze societatea în propriul registru. Autoritatea competentă din fostul stat membru al societății sau societăților care efectuează operațiunea transfrontalieră poate radia societatea din propriul registru numai după înregistrarea respectivă. Nu ar trebui să fie posibil ca autoritățile competente din statul membru în care societatea urmează a fi înregistrată în urma operațiunii transfrontaliere să conteste informațiile care figurează în certificatul prealabil operațiunii.
- (46) Pentru a crește transparența operațiunilor transfrontaliere, este important ca registrele statelor membre implicate să conțină informațiile necesare de la alte registre referitoare la societăți implicate în operațiunile respective pentru a putea urmări istoricul respectivelor societăți. În special, dosarul societății din registrul în care a fost înregistrată înainte de operațiunea transfrontalieră ar trebui să conțină noul număr de înregistrare care a fost alocat societății respective în urma operațiunii transfrontaliere. În mod similar, dosarul societății din registrul în care este înregistrată după operațiunea transfrontalieră ar trebui să conțină numărul de înregistrare inițial, care a fost alocat societății înaintea operațiunii transfrontaliere.
- (47) Ca o consecință a unei transformări transfrontaliere, societatea care rezultă din transformare (denumită în continuare „societate transformată”) ar trebui să își păstreze personalitatea juridică, activele și datoriile și toate drepturile și obligațiile, inclusiv drepturile și obligațiile rezultate din contracte, fapte sau omisiuni. Societatea transformată ar trebui să respecte, în special, drepturile și obligațiile care derivă din contractele de muncă sau din raporturi de muncă, inclusiv eventualele contracte colective de muncă.
- (48) În urma fuziunii transfrontaliere, activele și pasivele și toate drepturile și obligațiile, inclusiv orice drepturi și obligații rezultate din contracte, fapte sau omisiuni ar trebui transferate societății absorbante sau noii societăți, iar asociații societăților care fuzionează care nu își exercită dreptul de retragere din societate, ar trebui să devină asociați ai societății absorbante, respectiv ai noii societăți. Societatea absorbantă sau noua societate ar trebui să respecte, în special, orice drepturi și obligații care derivă din contractele de muncă sau din raporturi de muncă, inclusiv eventualele contracte colective de muncă.

- (49) Ca urmare a divizării transfrontaliere, activele și pasivele și toate drepturile și obligațiile, inclusiv cele rezultate din contracte, fapte sau omisiuni ar trebui să fie transferate societăților beneficiare în conformitate cu alocarea prevăzută în proiectul de divizare și asociații societății care face obiectul divizării care nu își exercită dreptul de a se retrage din societate, ar trebui să devină asociați ai societăților beneficiare sau ar trebui să rămână asociați ai societății care face obiectul divizării ori ai ambelor. Societățile beneficiare ar trebui să respecte, în special, drepturile și obligațiile care derivă din contractele de muncă sau din raporturi de muncă, inclusiv eventualele contracte colective de muncă.
- (50) Pentru a asigura securitatea juridică, o operațiune transfrontalieră care a produs efecte în conformitate cu procedura prevăzută de prezenta directivă nu ar trebui să poată fi declarată nulă. Această restricție nu ar trebui să prejudicieze competențele statelor membre, printre altele în privința dreptului penal, a prevenirii și combaterii finanțării terorismului, al dreptului social, al fiscalității și al asigurării respectării legii în conformitate cu dreptul intern, mai ales în cazul în care autoritățile competente sau alte autorități relevante stabilesc, în special pe baza unor noi informații de fond, după ce operațiunea transfrontalieră a produs efecte, că operațiunea transfrontalieră s-a efectuat în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri criminale. În acest context, autoritățile competente ar putea evalua, de asemenea, dacă pragul național aplicabil pentru participarea angajaților în statul membru al societății care efectuează operațiunea transfrontalieră a fost atins sau depășit în anii următori operațiunii transfrontaliere.
- (51) Nicio operațiune transfrontalieră nu ar trebui să prejudicieze răspunderea pentru obligațiile fiscale aferente activității societății înaintea respectivei operațiuni.
- (52) Pentru a garanta alte drepturi ale angajaților decât dreptul la participare, prezenta directivă nu aduce atingere Directivelor 98/59/CE, 2001/23/CE, 2002/14/CE și 2009/38/CE. Legislația națională ar trebui să se aplice și aspectelor aflate în afara domeniului de aplicare al prezentei directive, cum ar fi fiscalitatea sau securitatea socială.
- (53) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor juridice sau administrative din dreptul intern referitor la fiscalitatea statelor membre sau al diviziunilor teritorial-administrative ale acestora, inclusiv cele legate de asigurarea respectării normelor financiare aplicabile în transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere.
- (54) Prezenta directivă nu aduce atingere Directivelor 2009/133/CE ⁽¹⁵⁾, (UE) 2015/2376 ⁽¹⁶⁾, (UE) 2016/881 ⁽¹⁷⁾, (UE) 2016/1164 ⁽¹⁸⁾ și (UE) 2018/822 ⁽¹⁹⁾ ale Consiliului.
- (55) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾, care abordează riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, în special obligațiilor prevăzute în aceasta legate de derularea corespunzătoare a măsurilor de precauție privind clientela în funcție de risc și a celor legate de identificarea și înregistrarea beneficiarului real al oricărei entități nou înființate în statul membru de înregistrare.
- (56) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii privind transparența și drepturile acționarilor în cadrul societăților cotate la bursă sau normelor de drept intern stabilite sau instituite în temeiul dreptului Uniunii în cauză.
- (57) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului Uniunii care reglementează intermediarii de credite și alte întreprinderi financiare sau normelor de drept intern elaborate sau instituite în temeiul dreptului Uniunii în cauză.

⁽¹⁵⁾ Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre (JO L 310, 25.11.2009, p. 34).

⁽¹⁶⁾ Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 332, 18.12.2015, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

⁽¹⁸⁾ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării (JO L 139, 5.6.2018, p. 1).

⁽²⁰⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (58) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume facilitarea și reglementarea transformărilor, fuziunilor și divizărilor transfrontaliere, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acestora, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (59) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (60) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²¹⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, alături de notificarea măsurilor lor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (61) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive, inclusiv o evaluare a punerii în aplicare a dispozițiilor privind informarea, consultarea și participarea lucrătorilor în contextul operațiunilor transfrontaliere. Evaluarea ar trebui să vizeze, în special, evaluarea operațiunilor transfrontaliere atunci când negocierile privind participarea angajaților au fost declanșate prin atingerea a patru cincimi din pragul aplicabil și să determine dacă, după operațiunea transfrontalieră, respectivele societăți au îndeplinit sau au depășit pragul aplicabil pentru participarea angajaților din statul membru al societății care a efectuat operațiunea transfrontalieră. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²²⁾ (denumit în continuare „Acordul interinstituțional”), evaluarea respectivă ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării de impact a eventualelor măsuri viitoare.
- (62) Ar trebui colectate informații pentru a permite evaluarea performanței dispozițiilor prezentei directive în raport cu obiectivele acesteia și pentru a furniza baza pentru o evaluare a Directivei (UE) 2017/1132 în conformitate cu punctul 22 din Acordul interinstituțional.
- (63) Prin urmare, Directiva (UE) 2017/1132 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei (UE) 2017/1132

Directiva (UE) 2017/1132 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, a șasea liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— transformările transfrontaliere, fuziunile transfrontaliere și divizările transfrontaliere ale societăților;”.
2. La articolul 18 alineatul (3) se introduce următoarea literă:

„(aa) documentele și informațiile menționate la articolele 86g, 86n, 86p, 123, 127a, 130, 160g, 160n și 160p;”.
3. Articolul 24 se modifică după cum urmează:
 - (a) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) lista detaliată a datelor care urmează a fi transmise în scopul schimbului de informații între registre, astfel cum se menționează la articolele 20, 28a, 28c, 30a și 34;”;
 - (b) se introduce următoarea literă:

„(ea) lista detaliată a datelor care urmează a fi transmise în scopul schimbului de informații între registre și în scopul comunicării, astfel cum se menționează la articolele 86g, 86n, 86p, 123, 127a, 130, 160g, 160n și 160p;”;

⁽²¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽²²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(c) la al treilea paragraf, se adaugă următoarea teză:

„Comisia adoptă actele de punere în aplicare menționate la litera (ea) până la 2 iulie 2020.”

4. Denumirea titlului II se înlocuiește cu următorul text:

„TRANSFORMĂRILE, FUZIUNILE ȘI DIVIZĂRILE SOCIETĂȚILOR”.

5. În titlul II se introduce următorul capitol înaintea capitolului I:

„CAPITOLUL -I

Transformările transfrontaliere

Articolul 86a

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică transformărilor societăților care sunt constituite în conformitate cu dreptul unui stat membru și care își au sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în Uniune, în societăți care intră sub incidența dreptului unui alt stat membru.

(2) Prezentul capitol nu se aplică transformărilor transfrontaliere la care participă o societate al cărei obiect de activitate este plasamentul colectiv de capitaluri furnizate de către public, care funcționează pe principiul repartizării riscurilor și ale cărei acțiuni sunt răscumpărate sau rambursate, în mod direct sau indirect, din activele respectivei societăți, la cererea acționarilor. Măsurile luate de o astfel de societate pentru a se asigura că valoarea bursieră a acțiunilor sale nu variază semnificativ față de valoarea netă a activelor sunt considerate ca fiind echivalente cu o răscumpărare sau rambursare.

(3) Statele membre se asigură că prezentul capitol nu se aplică societăților în niciuna dintre următoarele situații:

- (a) societatea se află în curs de lichidare și a început să distribuie activele asociaților săi;
- (b) societatea face obiectul instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE.

(4) Statele membre pot decide să nu aplice prezentul capitol societăților care fac obiectul:

- (a) procedurilor de insolvență sau cadrelor de restructurare preventivă;
- (b) procedurilor de lichidare, altele decât cele menționate la alineatul (3) litera (a); sau
- (c) măsurilor de prevenire a crizelor astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 101 din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 86b

Definiții

În sensul prezentului capitol:

1. «societate » înseamnă o societate comercială cu răspundere până la concurența capitalului social subscris, de tipul celor enumerate în anexa II, care efectuează o transformare transfrontalieră;
2. «transformare transfrontalieră» înseamnă o operațiune prin care o societate, fără a fi dizolvată, restructurată sau a intra în lichidare, își transformă forma juridică sub care este înregistrată în statul membru de plecare într-o formă juridică a unei societăți dintr-un stat membru de destinație enumerate în anexa II și își transferă cel puțin sediul social în statul membru de destinație, păstrându-și în același timp personalitatea juridică;
3. «stat membru de plecare» înseamnă statul membru în care o societate este înregistrată în forma sa juridică înainte de o transformare transfrontalieră;
4. «stat membru de destinație» înseamnă statul membru în care o societate transformată este înregistrată ca urmare a unei transformări transfrontaliere;
5. «societate transformată» înseamnă o societate formată în statul membru de destinație, ca rezultat al transformării transfrontaliere.

*Articolul 86c***Proceduri și formalități**

În conformitate cu dreptul Uniunii, dreptul statului membru de plecare reglementează acele părți ale procedurilor și formalităților care trebuie îndeplinite în legătură cu transformarea transfrontalieră în vederea obținerii certificatului prealabil transformării, iar dreptul statului membru de destinație reglementează acele părți ale procedurilor și formalităților care trebuie îndeplinite după primirea certificatului prealabil transformării.

*Articolul 86d***Proiectele de transformare transfrontalieră**

Organul administrativ sau organul de conducere al societății întocmește proiectul de transformare transfrontalieră. Proiectul de transformare transfrontalieră trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- (a) forma juridică și denumirea societății în statul membru de plecare precum și adresa sediului social în acel stat membru;
- (b) forma juridică și denumirea propuse pentru societatea transformată în statul membru de destinație precum și adresa propusă a sediului social în acel stat membru;
- (c) actul constitutiv al societății în statul membru de destinație, după caz, precum și statutul, atunci când acesta este cuprins într-un act separat;
- (d) calendarul indicativ propus pentru transformarea transfrontalieră;
- (e) drepturile conferite de societatea transformată asociaților care se bucură de drepturi speciale sau deținătorilor de titluri de valoare, altele decât acțiunile reprezentând capitalul societății, sau măsurile propuse cu privire la aceștia;
- (f) orice garanții oferite creditorilor, precum garanțiile reale;
- (g) orice avantaje speciale acordate asociaților organelor administrativ, de conducere, de supraveghere sau de control al societății;
- (h) dacă societatea a primit stimulente sau subvenții în statul membru de plecare în precedenții cinci ani;
- (i) detalii privind oferta de compensație bănească pentru asociați în conformitate cu articolul 86i;
- (j) posibilele repercusiuni ale transformării transfrontaliere asupra forței de muncă;
- (k) după caz, informații cu privire la procedurile de stabilire, în conformitate cu articolul 86l, a aranjamentelor referitoare la implicarea angajaților în definirea propriilor drepturi de participare la societatea transformată.

*Articolul 86e***Raportul organului administrativ sau al organului de conducere adresat asociaților și angajaților**

(1) Organul administrativ sau organul de conducere al societății întocmește un raport pentru asociați și angajați în care explică și justifică aspectele juridice și economice ale transformării transfrontaliere, explicând și implicațiile transformării transfrontaliere pentru angajați.

Raportul trebuie, în special, să precizeze implicațiile transformării transfrontaliere asupra activității economice viitoare a societății.

(2) Raportul cuprinde, de asemenea, o secțiune destinată asociaților și o secțiune destinată angajaților.

Societatea poate hotărî fie să întocmească un singur raport care să conțină cele două secțiuni, fie să întocmească rapoarte separate pentru asociați și, respectiv, pentru angajați, care să conțină secțiunea relevantă.

(3) Secțiunea din raport destinată asociaților precizează în special următoarele:

- (a) compensația bănească și metoda de calcul folosită pentru a stabili compensația bănească;
- (b) implicațiile transformării transfrontaliere pentru asociați;
- (c) drepturile și măsurile reparatorii aflate la dispoziția asociaților în conformitate cu articolul 86i.

(4) Secțiunea din raport destinată asociaților nu este obligatorie în cazul în care toți asociații societății au convenit să renunțe la această cerință. Statele membre pot să excepteze societățile cu asociat unic de la dispozițiile prezentului articol.

- (5) Secțiunea din raport destinată angajaților trebuie, în special, să precizeze următoarele:
- (a) implicațiile transformării transfrontaliere pentru raporturile de muncă, precum și, după caz, orice măsuri necesare pentru a păstra respectivele raporturi;
 - (b) orice modificare substanțială a condițiilor de angajare aplicabile sau a adreselor sediilor comerciale ale societății;
 - (c) cum anume afectează factorii menționați la literele (a) și (b) filialele societății.
- (6) Raportul sau rapoartele se pun la dispoziție în orice caz în format electronic, împreună cu proiectul de transformare transfrontalieră, dacă este disponibil, asociaților și reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajaților înșiși, cu cel puțin șase săptămâni înainte de data adunării generale menționate la articolul 86h.
- (7) În cazul în care organul administrativ sau organul de conducere al societății primește, în timp util, o opinie privind informațiile menționate la alineatele (1) și (5) din partea reprezentanților angajaților sau, dacă nu există astfel de reprezentanți, din partea angajaților înșiși, potrivit dreptului intern, asociații sunt informați în acest sens, iar opinia respectivă se anexează la raport.
- (8) Secțiunea din raport destinată angajaților nu este obligatorie în cazul în care o societate și filialele sale, dacă există, nu au alți angajați în afara celor care fac parte din organul administrativ sau organul de conducere.
- (9) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (4), se renunță la secțiunea din raport destinată asociaților menționată la alineatul (3), iar secțiunea destinată angajaților menționată la alineatul (5) nu este obligatorie în temeiul alineatului (8), raportul nu este necesar.
- (10) Alineatele (1)-(9) din prezentul articol nu aduc atingere drepturilor și procedurilor de informare și consultare aplicabile, prevăzute la nivel național în urma transpunerii Directivelor 2002/14/CE și 2009/38/CE.

Articolul 86f

Raportul întocmit de expertul independent

- (1) Statele membre se asigură că un expert independent examinează proiectul de transformare transfrontalieră și întocmește un raport destinat asociaților. Respectivul raport este pus la dispoziția asociaților cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 86h. În funcție de dreptul statului membru, expertul poate fi o persoană fizică sau juridică.
- (2) Raportul menționat la alineatul (1) cuprinde cel puțin opinia experților cu privire la caracterul adecvat al nivelului compensației bănești. Atunci când evaluează compensația bănească, expertul ia în calcul orice preț de piață al acțiunilor societății, înainte de anunțarea propunerii de transformare, sau valoarea societății, excluzând efectul transformării propuse, care se determină în conformitate cu metodele de evaluare general acceptate. Ca o cerință minimă, raportul trebuie:
- (a) să indice metoda sau metodele utilizate pentru a stabili compensația bănească propusă;
 - (b) să indice dacă metoda sau metodele respective sunt adecvate pentru evaluarea compensației bănești, să indice valoarea la care s-a ajuns prin utilizarea metodelor respective și să emită o opinie privind importanța relativă atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii decise; și
 - (c) să descrie orice dificultăți mai deosebite întâmpinate în cursul evaluării.

Expertul are dreptul de a obține din partea societății toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile.

- (3) Nu este necesar să se efectueze o analiză a proiectului de transformare transfrontalieră de către un expert independent, sau un raport al unui expert independent în cazul în care toți asociații societății convin astfel.

Statele membre pot să excepteze societățile cu asociat unic de la aplicarea prezentului articol.

*Articolul 86g***Publicitatea**

(1) Statele membre se asigură că următoarele documente sunt comunicate de societate și puse la dispoziția publicului în registrul statului membru de plecare, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 86h:

- (a) proiectul de transformare transfrontalieră; și
- (b) o notificare prin care se informează asociații, creditorii și reprezentanții angajaților societății sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajații înșiși că pot prezenta societății, cu cel mult cinci zile lucrătoare înainte de data adunării generale, observații cu privire la proiectul de transformare transfrontalieră.

Statele membre pot cere ca raportul expertului independent să fie comunicat și pus la dispoziția publicului în registru.

Statele membre se asigură că societatea poate elimina informațiile confidențiale din raportul expertului independent dat publicității.

Documentele comunicate în conformitate cu prezentul alineat sunt, de asemenea, accesibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(2) Statele membre pot excepta o societate de la cerința de comunicare menționată la alineatul (1) din prezentul articol dacă, pentru o perioadă continuă care începe cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală menționată la articolul 86h și se încheie cel mai devreme la sfârșitul acestei reuniuni, respectiva societate pune la dispoziția publicului documentele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, pe site-ul său web, în mod gratuit.

Cu toate acestea, statele membre nu condiționează această exceptare de alte cerințe sau restricții în afara celor necesare pentru a asigura securitatea site-ului web și autenticitatea documentelor care sunt proporționale în vederea realizării acestor obiective.

(3) În cazul în care societatea pune proiectul de transformare transfrontalieră la dispoziție în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, aceasta depune la registrul din statul membru de plecare, cel puțin cu o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 86h, următoarele informații:

- (a) forma juridică și denumirea societății și adresa sediului social în statul membru de plecare, precum și forma juridică și denumirea propuse pentru societatea transformată în statul membru de destinație și adresa sediului social preconizat în acel stat membru;
- (b) registrul la care au fost depuse documentele menționate la articolul 14 în ceea ce privește societatea, precum și numărul de înregistrare în respectivul registru;
- (c) indicarea aranjamentelor făcute pentru exercitarea drepturilor creditorilor, ale angajaților și ale asociaților; și
- (d) detalii privind site-ul web de pe care pot fi obținute online, în mod gratuit, proiectul de transformare transfrontalieră, notificarea menționată la alineatul (1) și raportul expertului independent, precum și informații complete cu privire la aranjamentele menționate la litera (c) de la prezentul alineat.

Registrul din statul membru de plecare pun la dispoziția publicului informațiile menționate la primul paragraf literele (a)-(d).

(4) Statele membre se asigură că cerințele menționate la alineatele (1) și (3) pot fi îndeplinite integral online, fără a fi necesară prezența fizică în fața unei autorități competente din statul membru de plecare, în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitoul III.

(5) Statele membre pot prevedea obligația ca, în plus față de comunicarea menționată la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol, proiectul de transformare transfrontalieră sau informațiile menționate la alineatul (3) din prezentul articol să fie publicate în buletinul național sau prin intermediul unei platforme electronice centrale în conformitate cu articolul 16 alineatul (3). În acest caz, statele membre se asigură că registrul transmite informațiile relevante buletinului național sau unei platforme electronice centrale.

(6) Statele membre se asigură că documentația menționată la alineatul (1) sau informațiile menționate la alineatul (3) sunt puse la dispoziția publicului în mod gratuit prin sistemul de interconectare a registrelor.

Statele membre se mai asigură, de asemenea, că toate taxele pe care registrele le percep de la societate pentru comunicarea menționată la alineatele (1) și (3) și, după caz, pentru publicarea menționată la alineatul (5) nu depășesc recuperarea costului asociat prestării unor astfel de servicii.

*Articolul 86h***Aprobarea de către adunarea generală**

- (1) După ce ia la cunoștință rapoartele menționate la articolele 86e și 86f, după caz, opiniile angajaților transmise în conformitate cu articolul 86e și observațiile depuse în conformitate cu articolul 86g, adunarea generală a societății decide, printr-o hotărâre, dacă aprobă proiectul de transformare transfrontalieră și dacă modifică actul constitutiv și statutul, atunci când acesta este cuprins într-un act separat.
- (2) Adunarea generală a societății își poate rezerva dreptul de a condiționa implementarea transformării transfrontaliere de ratificarea expresă de către adunarea generală a aranjamentelor menționate la articolul 86l.
- (3) Statele membre se asigură că aprobarea proiectului de transformare transfrontalieră și a oricăror modificări ale acestuia necesită o majoritate de cel puțin două treimi dar de cel mult 90 % din voturile aferente acțiunilor sau capitalului subscris reprezentate la adunarea generală. În orice caz, pragul de vot nu trebuie să fie mai mare decât cel prevăzut în dreptul intern pentru aprobarea fuziunilor transfrontaliere.
- (4) În cazul în care o clauză din proiectul de transformare transfrontalieră sau orice modificare a actului constitutiv al societății care face obiectul transformării duce la o majorare a obligațiilor economice ale unui asociat față de societate sau față de terți, statele membre pot prevedea într-o asemenea situație specială ca respectiva clauză sau modificare a actului constitutiv să fie aprobată de asociatul vizat, cu condiția ca respectivul asociat să se afle în imposibilitatea de a-și exercita drepturile prevăzute la articolul 86i.
- (5) Statele membre se asigură că aprobarea transformării transfrontaliere de către adunarea generală nu poate fi contestată invocându-se exclusiv motivele următoare:
- (a) compensația bănească menționată la articolul 86d litera (i) a fost stabilită în mod necorespunzător; sau
 - (b) informațiile furnizate în legătură cu compensația bănească menționată la litera (a) nu au respectat cerințele legale.

*Articolul 86i***Protecția asociațiilor**

- (1) Statele membre se asigură că cel puțin asociații societății care au votat împotriva aprobării proiectului de transformare transfrontalieră au dreptul să își înstrăineze acțiunile în schimbul unei compensații bănești adecvate în condițiile stabilite la alineatele (2)-(5).

Statele membre pot acorda dreptul prevăzut în primul paragraf și altor asociați ai societății.

Statele membre pot cere ca opoziția expresă față de proiectul de transformare transfrontalieră, intenția asociaților de a-și exercita dreptul de a-și înstrăina acțiunile sau ambele să fie atestate corespunzător cu documente, cel mai târziu cu prilejul adunării generale menționate la articolul 86h. Statele membre pot permite ca înregistrarea opoziției față de proiectul de transformare transfrontalieră să fie considerată drept dovadă suficientă a unui vot negativ.

- (2) Statele membre stabilesc termenul în care asociații menționați la alineatul (1) trebuie să declare societății decizia de a-și exercita dreptul de a-și înstrăina acțiunile. Termenul respectiv nu trebuie să depășească o lună de la adunarea generală menționată la articolul 86h. Statele membre se asigură că societatea pune la dispoziție o adresă electronică unde se poate trimite declarația respectivă în format electronic.
- (3) Statele membre stabilesc, de asemenea, termenul în care trebuie plătită compensația bănească specificată în proiectul de transformare transfrontalieră. Acest termen nu trebuie să depășească două luni de la data la care transformarea transfrontalieră produce efecte conform articolului 86q.
- (4) Statele membre se asigură că orice asociat care și-a declarat decizia de a-și exercita dreptul de a înstrăina acțiunile, dar care consideră că compensația bănească oferită de societate nu a fost stabilită în mod corespunzător, are dreptul de a solicita o compensație bănească suplimentară în fața autorității competente sau a organului abilitat prin dreptul intern. Statele membre stabilesc un termen pentru depunerea cererii de compensație bănească suplimentară.

Statele membre pot stabili că decizia finală de a oferi o compensație bănească suplimentară este valabilă pentru toți asociații care și-au declarat decizia de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor în conformitate cu alineatul (2).

(5) Statele membre se asigură că dreptul statului membru de plecare reglementează drepturile menționate la alineatele (1)-(4) și că statul membru de plecare deține competența exclusivă de a soluționa orice litigiu legat de aceste drepturi.

Articolul 86j

Protecția creditorilor

(1) Statele membre prevăd un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor, ale căror drepturi de creanță sunt anterioare comunicării proiectului de transformare transfrontalieră și nu sunt scadente la data comunicării respective.

Statele membre se asigură că acei creditori care nu sunt mulțumiți de garanțiile oferite în proiectul de transformare transfrontalieră, astfel cum se prevede la articolul 86d litera (f), pot depune la autoritatea administrativă sau judiciară corespunzătoare, în termen de trei luni de la comunicarea proiectului de transformare transfrontalieră menționat la articolul 86g, o cerere pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca respectivii creditori să poată aduce dovezi credibile că, datorită transformării transfrontaliere, achitarea creanțelor pe care le dețin este în pericol și nu au obținut garanții satisfăcătoare din partea societății. Statele membre se asigură că garanțiile sunt condiționate de producerea efectelor transformării transfrontaliere în conformitate cu articolul 86q.

(2) Statele membre pot prevedea obligația organului administrativ sau a organului de conducere al societății de a furniza o declarație care să reflecte în mod fidel situația financiară actuală a acesteia la o dată care nu poate fi nu mai devreme de o lună înainte de comunicarea declarației respective. Declarația trebuie să precizeze că, pe baza informațiilor aflate la dispoziția organului administrativ sau a organului de conducere al societății la data declarației respective și, după efectuarea unor investigații rezonabile, respectivul organ administrativ sau de conducere nu a luat la cunoștință niciun motiv pentru care societatea nu ar fi în măsură, după ce transformarea produce efecte, să își execute obligațiile la scadența acestora. Declarația se comunică împreună cu proiectul de transformare transfrontalieră în conformitate cu articolul 86g.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere punerii în aplicare a dreptului statului membru de plecare în ceea ce privește efectuarea sau garantarea obligațiilor pecuniare sau nepecuniare în favoarea entităților publice.

(4) Statele membre se asigură că acei creditori ale căror drepturi de creanță sunt anterioare comunicării proiectului de transformare transfrontalieră pot iniția proceduri împotriva societății și în statul membru de plecare, în termen de doi ani de la data la care transformarea produce efecte, fără a aduce atingere normelor în materie de competență care derivă din dreptul Uniunii sau cel intern sau dintr-o înțelegere contractuală. Posibilitatea de a iniția astfel de proceduri se adaugă la alte norme privind alegerea competenței care se aplică în temeiul dreptului Uniunii.

Articolul 86k

Informarea și consultarea angajaților

(1) Statele membre garantează că drepturile angajaților de a fi informați și consultați în legătură cu transformarea transfrontalieră sunt respectate și exercitate în conformitate cu cadrul juridic prevăzut de Directiva 2002/14/CE și, dacă este aplicabil pentru întreprinderile sau grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, în conformitate cu Directiva 2009/38/CE. Statele membre pot decide ca drepturile angajaților de a fi informați și consultați să se aplice și angajaților altor societăți decât cele menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/14/CE.

(2) În pofida articolului 86e alineatul (7) și articolului 86g alineatul (1) litera (b), statele membre asigură faptul că drepturile angajaților de a fi informați și consultați sunt respectate, cel puțin înainte de adoptarea proiectului de transformare transfrontalieră sau a raportului menționat la articolul 86e, în funcție de care dintre acestea survine prima, astfel încât angajaților să li se dea un răspuns motivat înainte de adunarea generală menționată la articolul 86h.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor sau practicilor în vigoare mai favorabile angajaților, statele membre determină aranjamentele practice de exercitare a dreptului la informare și consultare în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2002/14/CE.

Articolul 86l

Participarea angajaților

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), societatea transformată intră sub incidența normelor în vigoare privind participarea angajaților din statul membru de destinație, în cazul în care acestea există.

(2) Cu toate acestea, normele în vigoare privind participarea angajaților din statul membru de destinație, în cazul în care acestea există, nu se aplică în cazul în care societatea are, în cele șase luni care precedă comunicarea proiectului de transformare transfrontalieră, un număr mediu de angajați echivalent cu patru cincimi din pragul aplicabil, astfel cum se stabilește în dreptul statului membru de plecare, pentru declanșarea participării angajaților în înțelesul articolului 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE sau în cazul în care dreptul statului membru de destinație:

- (a) nu prevede cel puțin același nivel de participare a angajaților precum cel practicat de societate înainte de transformarea transfrontalieră, măsurat în funcție de proporția reprezentanților angajaților față de numărul membrilor organului administrativ sau de supraveghere ori ai comitetelor acestora sau ai grupului de conducere care gestionează unitățile de profit ale societății, sub rezerva existenței unei reprezentări a angajaților; sau
- (b) nu prevede, pentru angajații sediilor societății transformate, situate în alte state membre, aceeași posibilitate de a-și exercita drepturile de participare ca și angajații din statul membru de destinație.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, participarea angajaților la societatea transformată și implicarea lor în definirea acestor drepturi se reglementează de către statele membre, *mutatis mutandis* și sub rezerva alineatelor (4)-(7) de la prezentul articol, în conformitate cu principiile și procedurile prevăzute la articolul 12 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 și cu următoarele dispoziții ale Directivei 2001/86/CE:

- (a) articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (2) litera (a) punctul (i), articolul 3 alineatul (2) litera (b), articolul 3 alineatul (3), articolul 3 alineatul (4) primele două teze, și articolul 3 alineatele (5) și (7);
- (b) articolul 4 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) literele (a), (g) și (h) și articolul 4 alineatele (3) și (4);
- (c) articolul 5;
- (d) articolul 6;
- (e) articolul 7 alineatul (1), cu excepția literei (b) a doua liniuță;
- (f) articolele 8, 10, 11 și 12; și
- (g) partea 3 litera (a) din anexă.

(4) Atunci când reglementează principiile și procedurile menționate la alineatul (3), statele membre:

- (a) acordă organului special de negociere dreptul de a decide, cu o majoritate de două treimi a asociaților săi care reprezintă cel puțin două treimi dintre angajați, să nu inițieze negocieri sau să pună capăt negocierilor deja inițiate și să se bazeze pe normele de participare în vigoare în statul membru de destinație;
- (b) pot, în cazul în care, după negocieri prealabile, se aplică normele standard de participare și în pofida unor astfel de norme, să stabilească limitarea proporției de reprezentanți ai angajaților în cadrul organului administrativ al societății transformate. Cu toate acestea, în cazul în care, în societate, reprezentanții angajaților au constituit cel puțin o treime din organul administrativ sau de supraveghere, este posibil ca limitarea să nu aibă niciodată drept rezultat o proporție a reprezentanților angajaților în organul administrativ mai mică de o treime;
- (c) se asigură că normele privind participarea angajaților care se aplicau înainte de transformarea transfrontalieră continuă să se aplice până la data aplicării oricăror norme convenite ulterior sau, în absența unor norme convenite, până la aplicarea normelor standard, în conformitate cu partea 3 litera (a) din anexa la Directiva 2001/86/CE.

(5) Extinderea drepturilor de participare la angajații societății transformate care lucrează în alte state membre, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b), nu implică nicio obligație pentru statele membre care optează să procedeze astfel de a lua în considerare angajații respectivi la calcularea pragurilor de angajați care conferă drepturi de participare în temeiul dreptului intern.

(6) În cazul în care urmează să aibă la bază un sistem de participare a angajaților, în conformitate cu normele menționate la alineatul (2), societatea transformată este obligată să adopte o formă juridică care permite exercitarea drepturilor de participare.

(7) În cazul în care funcționează pe baza unui sistem de participare a angajaților, societatea transformată este obligată să ia măsuri prin care să se asigure că drepturile de participare ale angajaților sunt protejate în cazul oricărei viitoare transformări, fuziuni sau divizări, indiferent dacă este transfrontalieră sau internă, pentru o perioadă de patru ani după ce transformarea transfrontalieră produce efecte, prin aplicarea mutatis mutandis a normelor prevăzute la alineatele (1)-(6).

(8) O societate comunică angajaților săi sau reprezentanților acestora rezultatul negocierilor referitoare la participarea angajaților, fără întârzieri nejustificate.

Articolul 86m

Certificatul prealabil transformării

(1) Statele membre desemnează instanța judecătorească, notarul sau altă autoritate sau autorități competente să controleze legalitatea transformării transfrontaliere în ceea ce privește acele părți de procedură care sunt reglementate de dreptul statului membru de plecare și să elibereze un certificat prealabil transformării care atestă conformitatea cu toate condițiile relevante și îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor și formalităților în statul membru de plecare (denumită în continuare „autoritate competentă”).

Îndeplinirea procedurilor și formalităților poate include efectuarea sau garantarea obligațiilor pecuniare sau nepecuniare față de organismele publice sau respectarea cerințelor sectoriale specifice, inclusiv garantarea obligațiilor care decurg din procedurile în curs.

(2) Statele membre se asigură că cererea de obținere a unui certificat prealabil transformării de către societate este însoțită de următoarele:

- (a) proiectul de transformare transfrontalieră;
- (b) raportul și opinia anexată, dacă există, menționate la articolul 86e, precum și raportul menționat la articolul 86f, dacă sunt disponibile;
- (c) toate observațiile transmise în conformitate cu articolul 86g alineatul (1); și
- (d) informații privind aprobarea din partea adunării generale menționată la articolul 86h.

(3) Statele membre pot impune ca cererea societății de a obține un certificat prealabil transformării să fie însoțită de informații suplimentare, cum ar fi, în special:

- (a) numărul angajaților la momentul întocmirii proiectului de transformare transfrontalieră;
- (b) existența unor filiale și repartizarea geografică a acestora;
- (c) informații privind îndeplinirea obligațiilor de către societate față de organismele publice.

În sensul prezentului alineat, autoritățile competente pot solicita astfel de informații, dacă nu sunt furnizate de societate, de la alte autorități relevante.

(4) Statele membre se asigură că cererea menționată la alineatele (2) și (3), inclusiv prezentarea oricăror informații și documente, poate fi realizată integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața autorității competente, în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(5) În ceea ce privește conformitatea cu normele privind participarea angajaților, astfel cum sunt prevăzute la articolul 86l, autoritatea competentă din statul membru de plecare verifică dacă proiectul de transformare transfrontalieră include informații cu privire la procedurile prin care sunt stabilite aranjamentele relevante și cu privire la opțiunile posibile privind aceste aranjamente.

(6) Ca parte a controlului menționat la alineatul (1), autoritatea competentă analizează următoarele:

- (a) toate documentele și informațiile transmise autorității competente în conformitate cu alineatele (2) și (3);
- (b) indicarea, de către societate, a faptului că procedura menționată la articolul 86l alineatele (3) și (4) a început, după caz.

(7) Statele membre se asigură că controlul menționat la alineatul (1) se desfășoară în termen de trei luni de la data primirii documentelor și informațiilor privind aprobarea transformării transfrontaliere de către adunarea generală a societății. Controlul respectiv trebuie să aibă unul dintre următoarele rezultate:

- (a) în cazul în care se stabilește că transformarea transfrontalieră îndeplinește toate condițiile relevante și că toate procedurile și formalitățile necesare au fost finalizate, autoritatea competentă eliberează certificatul prealabil transformării;
- (b) în cazul în care se stabilește că transformarea transfrontalieră nu îndeplinește toate condițiile relevante sau că nu au fost finalizate toate procedurile și formalitățile necesare, autoritatea competentă nu eliberează certificatul prealabil transformării și informează societatea cu privire la motivele deciziei sale; în acest caz, autoritatea competentă îi poate da societății posibilitatea de a îndeplini condițiile relevante sau de a finaliza procedurile și formalitățile într-un termen adecvat.

(8) Statele membre se asigură că autoritatea competentă să nu elibereze certificatul prealabil transformării atunci când se stabilește potrivit dreptului intern că transformarea transfrontalieră se efectuează în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri criminale.

(9) În cazul în care autoritatea competentă, în timpul controlului menționat la alineatul (1) are îndoieli serioase care indică faptul că transformarea transfrontalieră se efectuează în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri criminale, autoritatea în cauză ia în considerare fapte și împrejurări relevante, precum, dacă sunt relevante și nu sunt judecate izolat, indicii care au ajuns la cunoștința autorității competente în timpul controlului menționat la alineatul (1), inclusiv prin consultarea autorităților relevante. Evaluarea în sensul prezentului alineat se face de la caz la caz, printr-o procedură reglementată de dreptul intern.

(10) Dacă este necesar în scopul evaluării în temeiul alineatelor (8) și (9) să se ia în considerare informații suplimentare sau să se desfășoare activități de investigație suplimentare, perioada de trei luni prevăzută la alineatul (7) poate fi prelungită cu cel mult trei luni.

(11) Dacă din cauza complexității procedurii transfrontaliere evaluarea nu se poate face în termenele prevăzute la alineatele (7) și (10), statele membre se asigură ca solicitantului să i se comunice motivele eventualelor întârzieri înainte să expire termenele respective.

(12) Statele membre se asigură că autoritatea competentă se poate consulta cu alte autorități relevante care sunt competente în diferitele domenii vizate de transformarea transfrontalieră, inclusiv cele din statul membru de destinație și pot obține de la aceste autorități și de la societate informațiile și documentele necesare pentru a efectua controlul legalității transformării transfrontaliere, în limitele cadrului procedural prevăzut în dreptul intern. În scopul evaluării, autoritatea competentă poate recurge la un expert independent.

Articolul 86n

Transmiterea certificatului prealabil transformării

(1) Statele membre se asigură că certificatul prealabil transformării este pus la dispoziția autorităților menționate la articolul 86o alineatul (1) prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

În plus, statele membre se asigură că certificatul prealabil transformării este disponibil prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(2) Accesul la certificatul prealabil transformării se acordă gratuit autorităților menționate la articolul 86o alineatul (1) și registrelor.

Articolul 86o

Controlul legalității transformării transfrontaliere exercitat de statul membru de destinație

(1) Statele membre desemnează instanța judecătorească, notarul sau altă autoritate competentă care să controleze legalitatea transformării transfrontaliere în ceea ce privește partea de procedură care este reglementată de dreptul statului membru de destinație și să aprobe transformarea transfrontalieră.

Autoritatea respectivă se asigură, în special, că societatea care face obiectul transformării respectă dispozițiile de drept intern privind constituirea și înregistrarea societăților și, după caz, că au fost stabilite aranjamentele referitoare la participarea angajaților, în conformitate cu articolul 86l.

(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, societatea prezintă autorității menționate la alineatul (1) din prezentul articol proiectul de transformare transfrontalieră aprobat de adunarea generală menționată la articolul 86h.

(3) Fiecare stat membru se asigură că orice cerere în sensul alineatului (1) depusă de societate, inclusiv orice informații și documente, poate fi realizată integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața autorității menționate la alineatul (1), în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(4) Autoritatea menționată la alineatul (1) aprobă transformarea transfrontalieră de îndată ce stabilește că toate condițiile relevante au fost îndeplinite în mod corespunzător, iar formalitățile au fost desfășurate în mod corespunzător în statul membru de destinație.

(5) Certificatul prealabil transformării este acceptat de autoritatea menționată la alineatul (1) ca atestând în mod concludent îndeplinirea corespunzătoare a procedurilor prealabile aplicabile și formalităților din statul membru de plecare, fără de care transformarea transfrontalieră nu poate fi aprobată.

*Articolul 86p***Înregistrarea**

(1) Dreptul din statul membru de plecare și cel din statul membru de destinație stabilesc, în ceea ce privește teritoriile lor respective, aranjamentele, în conformitate cu articolul 16, de comunicare a înscrierii finalizării transformării transfrontaliere în registrele lor.

(2) Statele membre se asigură că cel puțin următoarele informații sunt înscrise în registrele lor:

- (a) în registrul statului membru de destinație, faptul că înregistrarea societății transformate este rezultatul unei transformări transfrontaliere;
- (b) în registrul statului membru de destinație, data de înregistrare a societății transformate;
- (c) în registrul statului membru de plecare, faptul că radierea sau eliminarea din registru a societății este rezultatul unei transformări transfrontaliere;
- (d) în registrul statului membru de plecare, data radierii sau a eliminării din registru a societății;
- (e) în registrele statului membru de plecare, respectiv al statului membru de destinație, numărul de înregistrare, denumirea și forma juridică ale societății și numărul de înregistrare, denumirea și forma juridică ale societății transformate.

Registrele fac disponibile public informațiile menționate la primul paragraf și acestea pot fi accesate prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(3) Statele membre se asigură că registrul din statul membru de destinație îi notifică registrului din statul membru de plecare, prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor, că transformarea transfrontalieră produce efecte. De asemenea, statele membre se asigură că înregistrarea societății este radiată sau eliminată imediat după primirea notificării respective.

*Articolul 86q***Data de la care transformarea transfrontalieră produce efecte**

Dreptul statului membru de destinație stabilește data de la care transformarea transfrontalieră produce efecte. Data respectivă trebuie să fie ulterioară efectuării controlului menționat la articolele 86m și 86o.

*Articolul 86r***Efectele unei transformări transfrontaliere**

O transformare transfrontalieră are, începând cu data menționată la articolul 86q, următoarele efecte:

- (a) toate activele și datoriile societății, inclusiv toate contractele, creditele, drepturile și obligațiile, sunt ale societății transformate;
- (b) asociații societății sunt în continuare asociați ai societății transformate, cu excepția cazului în care își înstrăinează acțiunile astfel cum se menționează la articolul 86i alineatul (1);
- (c) drepturile și obligațiile societății care decurg din contractele de muncă sau din raporturile de muncă și care există la data la care transformarea transfrontalieră produce efecte sunt ale societății transformate.

*Articolul 86s***Experți independenți**

1. Statele membre stabilesc norme care reglementează cel puțin răspunderea civilă a expertului independent responsabil cu întocmirea raportului menționat la articolul 86f.

2. Statele membre introduc norme pentru a garanta că:

- (a) expertul, sau persoana juridică în numele căreia operează acesta, este independent față de societatea care solicită certificatul prealabil transformării și nu are niciun conflict de interese cu aceasta; și
- (b) opinia expertului este imparțială și obiectivă și este oferită cu intenția de a acorda asistență autorității competente în conformitate cu cerințele de independență și imparțialitate prevăzute de legislația și de standardele profesionale pe care expertul trebuie să le respecte.

Articolul 86t

Validitate

O transformare transfrontalieră care produce efecte în conformitate cu procedurile de transpunere a prezentei directive nu poate fi declarată nulă și neavenită.

Primul paragraf nu aduce atingere prerogativelor statelor membre, printre altele în legătură cu dreptul penal, prevenirea și combaterea finanțării terorismului, dreptul social, fiscalitatea și asigurarea respectării legii, de a impune măsuri și sancțiuni, în temeiul dreptului intern, după data la care transformarea transfrontalieră a început să producă efecte.”

6. La articolul 119, punctul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la sfârșitul literei (c) se adaugă următorul text: „; sau”;

(b) se adaugă următoarea literă:

„(d) una sau mai multe societăți își transferă, ca urmare a dizolvării fără lichidare, toate activele și datoriile unei alte societăți existente, societatea absorbantă, fără emiterea de noi acțiuni de către societatea absorbantă, cu condiția ca o persoană să dețină direct sau indirect totalitatea acțiunilor societăților care fuzionează sau cu condiția ca asociații societăților care fuzionează să dețină acțiunile în aceeași proporție în toate societățile care fuzionează.”

7. Articolul 120 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că prezentul capitol nu se aplică societăților în niciuna dintre următoarele situații:

(a) societatea se află în curs de lichidare și au început să distribuie activele către asociații săi;

(b) societatea face obiectul instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) Statele membre pot decide să nu aplice prezentul capitol societăților care fac obiectul:

(a) procedurilor de insolvență sau al cadrelor de restructurare preventivă;

(b) procedurilor de lichidare, altele decât cele menționate la alineatul (4) litera (a); sau

(c) măsurilor de prevenire a crizelor definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 101 din Directiva 2014/59/UE.”

8. Articolul 121 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (a) se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dispozițiile și formalitățile menționate la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol le includ în special pe cele referitoare la procesul decizional referitor la fuziune și la protecția angajaților în ceea ce privește alte drepturi decât cele reglementate de articolul 133.”

9. Articolul 122 se modifică după cum urmează:

(a) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) pentru fiecare dintre societățile care fuzionează, forma juridică și denumirea sa și adresa sediilor lor sociale, și forma juridică și denumirea propuse pentru societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și adresa propusă a sediului său social;

(b) rata aplicabilă schimbului titlurilor de valoare sau acțiunilor care reprezintă capitalul societății și valoarea oricărei plăți în numerar, după caz;”;

(b) literele (h) și (i) se înlocuiesc cu următorul text:

„(h) orice avantaje speciale acordate membrilor organelor administrativ, de conducere, de supraveghere sau de control ale societăților care fuzionează;

(i) actul constitutiv al societății care rezultă din fuziunea transfrontalieră, după caz, și statutul, atunci când acesta este cuprins într-un act separat;”;

(c) se adaugă următoarele litere:

„(m) detalii privind oferta de compensație bănească pentru asociați în conformitate cu articolul 126a;

(n) orice garanții oferite creditorilor, precum garanții sau angajamente.”

10. Articolele 123 și 124 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 123

Publicitate

(1) Statele membre se asigură că următoarele documente sunt comunicate de societate și puse la dispoziția publicului în registrul statului membru al fiecăreia dintre societățile care fuzionează, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 126:

(a) proiectul comun de fuziune transfrontalieră; și

(b) o notificare prin care se informează asociații, creditorii și reprezentanții angajaților societății care fuzionează sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajații înșiși, că pot prezenta societății respective, cu cel mult cinci zile lucrătoare înainte de data adunării generale, observații cu privire la proiectul de fuziune transfrontalieră.

Statele membre pot cere ca raportul expertului independent să fie comunicat și pus la dispoziția publicului în registru.

Statele membre se asigură că societatea este în măsură să excludă informațiile confidențiale din raportul expertului independent dat publicității.

Documentele comunicate în conformitate cu prezentul alineat sunt, de asemenea, accesibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(2) Statele membre pot excepta societățile care fuzionează de la cerința privind comunicarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol dacă, pentru o perioadă continuă care începe cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru reuniunea adunării generale menționată la articolul 126 și se încheie cel mai devreme la sfârșitul acestei reuniuni, respectivele societăți pun la dispoziția publicului, pe site-ul lor web, în mod gratuit, documentele menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Cu toate acestea, statele membre nu condiționează această exceptare de alte cerințe sau restricții în afara celor necesare pentru a asigura securitatea site-ului web și autenticitatea documentelor, și care sunt proporționale în vederea realizării acestor obiective.

(3) În cazul în care societățile care fuzionează pun la dispoziție proiectul comun de fuziune transfrontalieră în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, acestea fac publice în registrele corespunzătoare, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționată la articolul 126, și următoarele informații:

(a) pentru fiecare dintre societățile care fuzionează, forma juridică și denumirea sa și adresa sediului lor social precum și forma juridică și denumirea propuse pentru fiecare societate nou-creată și adresa propusă a sediului său social;

(b) registrul la care au fost depuse documentele menționate la articolul 14 în ceea ce privește fiecare dintre societățile care fuzionează, precum și numărul de înregistrare al respectivei societăți în respectivul registru;

(c) indicarea, pentru fiecare dintre societățile care fuzionează, a aranjamentelor făcute pentru exercitarea drepturilor creditorilor, angajaților și asociaților; și

(d) detalii privind site-ul web de pe care pot fi consultate online, în mod gratuit, proiectul de transformare transfrontalieră, notificarea menționată la alineatul (1), raportul expertului independent precum și informații complete cu privire la aranjamentele menționate la litera (c) de la prezentul alineat.

Registrul statului membru a fiecăreia dintre societățile care fuzionează pune la dispoziția publicului informațiile menționate la primul paragraf literale (a)-(d).

(4) Statele membre se asigură că cerințele menționate la alineatele (1) și (3) pot fi îndeplinite integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața unei autorități competente din statele membre ale societăților care fuzionează, în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(5) În cazul în care nu este necesară aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății absorbante, în conformitate cu articolul 126 alineatul (3), comunicarea menționată la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se realizează cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale a celeilalte sau a celorlalte societăți care fuzionează.

(6) Statele membre pot prevedea obligația ca, în plus față de comunicarea menționată la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, proiectul comun de fuziune transfrontalieră sau informațiile menționate la alineatul (3) de la prezentul articol să fie publicate în buletinul național sau prin intermediul unei platforme electronice centrale în

conformitate cu articolul 16 alineatul (3). În acest caz, statele membre se asigură că registrul transmite informațiile relevante buletinului național sau unei platforme electronice centrale.

(7) Statele membre se asigură că documentația menționată la alineatul (1) sau informațiile menționate la alineatul (3) sunt accesibile în mod gratuit publicului prin sistemul de interconectare a registrelor.

Statele membre se mai asigură, de asemenea, că toate taxele pe care registrele le percep de la societate pentru comunicarea menționată la alineatele (1) și (3) și, după caz, pentru publicarea menționată la alineatul (6) nu depășesc recuperarea costurilor asociate prestării unor astfel de servicii.

Articolul 124

Raportul organului administrativ sau al organului de conducere adresat asociațiilor și angajaților

(1) Organul administrativ sau organul de conducere al fiecăreia dintre societățile care fuzionează întocmește un raport adresat asociațiilor și angajaților în care explică și justifică aspectele juridice și economice ale fuziunii, precum și implicațiile fuziunii transfrontaliere pentru angajați.

În special, raportul precizează implicațiile fuziunii transfrontaliere asupra activității economice viitoare a societății.

(2) Raportul cuprinde, de asemenea, o secțiune destinată asociaților și o secțiune destinată angajaților.

Societatea poate hotărî fie să întocmească un singur raport care să conțină cele două secțiuni, fie să întocmească rapoarte separate pentru asociați și, respectiv, pentru angajați, care să conțină secțiunea relevantă.

(3) Secțiunea din raport destinată asociaților trebuie, în special, să precizeze următoarele:

- (a) compensațiile bănești și metoda de calcul folosită pentru stabilirea compensației bănești;
- (b) rata de schimb a acțiunilor și metoda sau metodele de calcul folosite pentru determinarea ratei de schimb, după caz;
- (c) implicațiile fuziunii transfrontaliere pentru asociați;
- (d) drepturile și măsurile reparatorii aflate la dispoziția asociaților în conformitate cu articolul 126a.

(4) Secțiunea din raport destinată asociaților nu este obligatorie în cazul în care toți asociații societății au convenit să renunțe la această cerință. Statele membre pot să excepteze societățile cu asociat unic de la dispozițiile prezentului articol.

(5) Secțiunea din raport destinată angajaților trebuie, în special, să precizeze următoarele:

- (a) implicațiile fuziunii transfrontaliere pentru raporturile de muncă, precum și, după caz, orice măsuri necesare pentru a păstra respectivele raporturi;
- (b) orice modificare substanțială a condițiilor de angajare aplicabile sau a adreselor sediilor comerciale ale societății;
- (c) cum anume afectează factorii menționați la literele (a) și (b) filialele societății.

(6) Raportul sau rapoartele se pun la dispoziție în orice caz în format electronic, împreună cu proiectul acordului de fuziune transfrontalieră, dacă este disponibil, la dispoziția asociaților fiecăreia dintre societățile care fuzionează și a reprezentanților angajaților fiecăreia dintre societățile care fuzionează sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajaților înșiși, cu cel puțin șase săptămâni înainte de data adunării generale menționate la articolul 126.

Cu toate acestea, în cazul în care nu este necesară aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății absorbante, în conformitate cu articolul 126 alineatul (3), raportul se pune la dispoziție cu cel puțin șase săptămâni înainte de data adunării generale a celeilalte sau a celorlalte societăți care fuzionează.

(7) În cazul în care organul administrativ sau organul de conducere al societății care fuzionează primește, în timp util, o opinie privind informațiile menționate la alineatele (1) și (5) din partea reprezentanților angajaților sau, dacă nu există astfel de reprezentanți, din partea angajaților înșiși, potrivit dreptului intern, asociații sunt informați în acest sens, iar opinia respectivă se anexează la raport.

(8) Secțiunea din raport destinată angajaților nu este obligatorie în cazul în care o societate care fuzionează și filialele sale, dacă există, nu au alți angajați în afara celor care fac parte din organul administrativ sau organul de conducere.

(9) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (4), se renunță la secțiunea din raport destinată asociaților menționată la alineatul (3), iar secțiunea destinată angajaților menționată la alineatul (5) nu este obligatorie în temeiul alineatului (8), raportul nu este necesar.

(10) Alineatele (1)-(9) de la prezentul articol nu aduc atingere drepturilor și procedurilor de informare și consultare aplicabile, prevăzute la nivel național în urma transpunerii Directivelor 2002/14/CE și 2009/38/CE.”

11. Articolul 125 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Cu toate acestea, în cazul în care nu este necesară aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății absorbante, în conformitate cu articolul 126 alineatul (3), raportul se pune la dispoziție cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale a celeilalte sau a celorlalte societăți care fuzionează.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Raportul menționat la alineatul (1) trebuie să cuprindă în orice caz, opinia expertului cu privire la caracterul adecvat al nivelului compensației bănești și al ratei de schimb a acțiunilor. Atunci când evaluează compensația bănească, expertul ia în calcul prețul de piață al acțiunilor societăților care fuzionează înainte de anunțarea propunerii de fuziune sau valoarea societății, excluzând efectul fuziunii propuse, care se stabilește în conformitate cu metodele de evaluare general acceptate. Ca o cerință minimă, raportul trebuie:

(a) să indice metoda sau metodele utilizate pentru a determina compensația bănească propusă;

(b) să indice metoda sau metodele utilizate pentru a calcula rata propusă pentru schimbul de acțiuni;

(c) să indice dacă metoda sau metodele utilizate sunt adecvate pentru evaluarea cuantumului compensației bănești și rata de schimb a acțiunilor, să indice valorile calculate prin utilizarea metodelor respective și să emită o opinie privind importanța relativă alocată metodelor în cauză pentru calcularea valorii decise, și în cazul în care au fost folosite metode diferite în societățile care fuzionează, să indice, de asemenea, dacă se justifică folosirea de metode diferite; și

(d) să descrie orice dificultăți mai deosebite întâmpinate în cursul evaluării.

Expertul are dreptul de a obține din partea societăților care fuzionează toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile.”;

(c) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre pot să excepteze societățile cu asociat unic de la aplicarea prezentului articol.”

12. Articolul 126 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) După ce ia la cunoștință rapoartele menționate la articolele 124 și 125, după caz, opiniile angajaților transmise în conformitate cu articolul 124 și observațiile depuse în conformitate cu articolul 123, adunarea generală a fiecăreia dintre societățile care fuzionează decide, printr-o hotărâre, dacă aprobă proiectul comun de fuziune transfrontalieră și dacă modifică actul constitutiv și statutul, atunci când acesta este cuprins într-un act separat.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Statele membre se asigură că aprobarea fuziunii transfrontaliere de către adunarea generală nu poate fi contestată invocându-se exclusiv unul sau mai multe dintre motivele următoare:

(a) rata de schimb a acțiunilor menționată la articolul 122 litera (b) a fost stabilită în mod necorespunzător;

(b) compensația bănească menționată la articolul 122 litera (m) a fost stabilită în mod necorespunzător; sau

(c) informațiile furnizate în legătură cu rata de schimb a acțiunilor menționată la litera (a) sau compensația bănească menționată la litera (b) nu au respectat cerințele legale.”

13. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 126a

Protecția asociațiilor

(1) Statele membre se asigură că cel puțin asociații societăților care fuzionează care au votat împotriva aprobării proiectului de fuziune transfrontalieră au dreptul să își înstrăineze acțiunile în schimbul unei compensații bănești corespunzătoare în condițiile stabilite la alineatele (2)-(6) în cazul în care, în urma fuziunii, ar urma să primească acțiuni la societatea care rezultă din fuziune care ar fi reglementată de dreptul altui stat membru decât statul membru al societății care fuzionează.

Statele membre pot acorda dreptul menționat la primul paragraf și altor asociații ai societăților care fuzionează.

Statele membre pot cere ca opoziția expresă față de proiectul comun de fuziune transfrontalieră, intenția asociațiilor de a-și exercita dreptul de a-și înstrăina acțiunile sau ambele să fie atestate corespunzător cu documente, cel mai târziu cu prilejul adunării generale menționate la articolul 126. Statele membre pot permite ca înregistrarea opoziției față de proiectul comun de fuziune transfrontalieră să fie considerată drept dovadă suficientă a unui vot negativ.

(2) Statele membre stabilesc termenul în care asociații menționați la alineatul (1) trebuie să declare societății care fuzionează decizia de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor. Termenul respectiv nu trebuie să depășească o lună de la adunarea generală menționată la articolul 126. Statele membre se asigură că societățile care fuzionează pun la dispoziție o adresă electronică unde se poate trimite declarația respectivă în format electronic.

(3) Statele membre stabilesc, de asemenea, termenul în care trebuie plătită compensația bănească specificată în proiectul comun de fuziune transfrontalieră. Acest termen nu poate depăși două luni de la data la care fuziunea transfrontalieră produce efecte în conformitate cu articolul 129.

(4) Statele membre se asigură că orice asociat care și-a declarat intenția de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor, dar consideră că compensația bănească oferită de societatea care fuzionează nu a fost stabilită adecvat, are dreptul să solicite, în fața autorității competente sau a organului abilitat prin dreptul intern, o compensație bănească suplimentară. Statele membre stabilesc un termen pentru depunerea cererii de compensație bănească suplimentară.

Statele membre pot stabili că decizia finală de a oferi compensație bănească suplimentară se aplică pentru toți asociații societății care fuzionează care și-au declarat intenția de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor în conformitate cu alineatul (2).

(5) Statele membre se asigură că dreptul statului membru sub incidența căruia intră societatea care fuzionează reglementează drepturile menționate la alineatele (1)-(4) și că statul membru respectiv are competența exclusivă de a soluționa orice litigiu legat de aceste drepturi.

(6) Statele membre se asigură că asociații societăților care fuzionează ce nu au dreptul sau nu și-au exercitat dreptul de a-și înstrăina acțiunile, dar consideră că rata de schimb a acțiunilor stabilită în proiectul comun de fuziune transfrontalieră este inadecvată, pot contesta respectiva rată de schimb a acțiunilor și pretinde plăți în numerar. Procedurile corespunzătoare se inițiază pe lângă autoritatea competentă sau organul abilitat în temeiul dreptului statului membru care este aplicabil societății relevante care fuzionează, în termenul stabilit în dreptul intern respectiv și astfel de proceduri nu împiedică înregistrarea fuziunii transfrontaliere. Decizia instanței are caracter obligatoriu pentru societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

Statele membre pot stabili că rata de schimb a acțiunilor, astfel cum este stabilită în decizia respectivă, se aplică pentru orice asociații ai societății care fuzionează care nu au avut dreptul sau nu și-au exercitat dreptul de înstrăinare a acțiunilor.

(7) Statele membre pot să prevadă că societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere poate să ofere acțiuni sau alt tip de compensație în locul plății în numerar.

*Articolul 126b***Protecția creditorilor**

(1) Statele membre prevăd un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor, ale căror drepturi de creanță sunt anterioare comunicării proiectului comun de fuziune transfrontalieră și nu sunt încă scadente la data comunicării respective.

Statele membre au grijă ca creditorii care nu sunt mulțumiți cu garanțiile oferite în proiectul comun de fuziune transfrontalieră, prevăzute la articolul 122 litera (n) să aibă posibilitatea, în termen de trei luni de la comunicarea proiectului comun de fuziune transfrontalieră menționat la articolul 123, să solicite în fața autorității administrative sau judiciare corespunzătoare garanții adecvate, cu condiția ca respectivii creditori să poată aduce dovezi credibile că fuziunea transfrontalieră pune în pericol achitarea creanțelor pe care le dețin și că nu au obținut garanții satisfăcătoare de la societățile care fuzionează.

Statele membre se asigură că garanțiile sunt condiționate de producerea efectelor fuziunii transfrontaliere în conformitate cu articolul 129.

(2) Statele membre pot prevedea obligația organului administrativ sau a organului de conducere al fiecărei societăți care fuzionează de a da o declarație care să reflecte în mod fidel situația financiară actuală la o dată, care nu poate fi mai devreme de o lună înainte de comunicarea declarației respective. Declarația precizează că, pe baza informațiilor aflate la dispoziția organului administrativ sau a organului de conducere al societăților care fuzionează la data declarației respective și, după efectuarea unor investigații rezonabile, organul administrativ sau organul de conducere nu a luat la cunoștință niciun motiv pentru care societatea rezultată în urma fuziunii nu ar fi în măsură să își onoreze obligațiile la scadența acestora. Declarația se comunică împreună cu proiectul comun de fuziune transfrontalieră în conformitate cu articolul 123.

(3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere aplicării dreptului statelor membre ale societăților care fuzionează în ce privește achitarea sau garantarea obligațiilor pecuniare sau nepecuniare în favoarea entităților publice.

*Articolul 126c***Informarea și consultarea angajatului**

(1) Statele membre garantează că drepturile angajaților de a fi informați și consultați în legătură cu fuziunea transfrontalieră sunt respectate și exercitate în conformitate cu cadrul juridic stabilit în Directivele 2002/14/CE și 2001/23/CE, în cazul în care fuziunea transfrontalieră este considerată a fi transfer de întreprindere în înțelesul Directivei 2001/23/CE și, dacă este aplicabil pentru întreprinderile sau grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, în conformitate cu Directiva 2009/38/CE. Statele membre pot decide ca drepturile de consultare și informare ale angajaților să se aplice și angajaților altor societăți decât cele menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/14/CE.

(2) În pofida articolului 123 alineatul (1) litera (b) și articolului 124 alineatul (7), statele membre se asigură că drepturile angajaților de a fi informați și consultați sunt respectate, cel puțin înainte de adoptarea proiectului comun de fuziune transfrontalieră sau a raportului menționat la articolul 124, în funcție de care dintre acestea survine prima, astfel încât angajaților să li se ofere un răspuns motivat înainte de adunarea generală menționată la articolul 126.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor sau practicilor în vigoare care sunt mai favorabile angajaților, statele membre determină aranjamentele practice de exercitare a dreptului la informare și consultare în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2002/14/CE.”

14. Articolul 127 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 127***Certificatul prealabil fuziunii**

(1) Statele membre desemnează instanța judecătorească, notariatul sau altă autoritate sau autorități competente să controleze legalitatea fuziunilor transfrontaliere în ceea ce privește acele părți de procedură care sunt guvernate de dreptul statului membru de origine ale societății care fuzionează și să elibereze un certificat prealabil fuziunii care atestă conformitatea cu toate condițiile relevante și îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor și formalităților în statul membru al societății care fuzionează (denumită în continuare „autoritatea competentă”).

Îndeplinirea procedurilor și formalităților poate include efectuarea sau garantarea obligațiilor pecuniare sau nepecuniare față de organismele publice sau respectarea cerințelor sectoriale specifice, inclusiv garantarea obligațiilor care decurg din procedurile în curs.

(2) Statele membre se asigură că cererea de obținere a unui certificat prealabil fuziunii de către societatea care fuzionează este însoțită de următoarele:

- (a) proiectul comun de fuziune transfrontalieră;
- (b) raportul și opinia anexată, dacă există, menționate la articolul 124, precum și raportul menționat la articolul 125, dacă sunt disponibile;
- (c) toate observațiile transmise în conformitate cu articolul 123 alineatul (1); și
- (d) informații privind aprobarea din partea adunării generale menționată la articolul 126.

(3) Statele membre pot impune ca cererea societății care fuzionează de a obține un certificat prealabil fuziunii să fie însoțită de informații suplimentare, precum, în special:

- (a) numărul angajaților la momentul întocmirii proiectului comun de fuziune transfrontalieră;
- (b) existența filialelor și amplasarea geografică a acestora;
- (c) informații privind îndeplinirea obligațiilor de către societatea care fuzionează față de organismele publice.

În sensul prezentului alineat, autoritățile competente pot solicita aceste informații, dacă acestea nu sunt furnizate de societatea care fuzionează, de la alte autorități relevante.

(4) Statele membre se asigură că cererea menționată la alineatele (2) și (3), inclusiv prezentarea oricăror informații și documente, poate fi realizată integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața autorității competente, în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(5) În ceea ce privește conformitatea cu normele privind participarea angajaților, astfel cum sunt prevăzute la articolul 133, autoritatea competentă din statul membru al societății care fuzionează verifică dacă proiectul comun de fuziune transfrontalieră include informații cu privire la procedurile prin care sunt stabilite aranjamentele relevante și cu privire la opțiunile posibile privind aceste aranjamente.

(6) Ca parte a controlului menționat la alineatul (1), autoritatea competentă analizează următoarele:

- (a) toate documentele și informațiile transmise autorității competente în conformitate cu alineatele (2) și (3);
- (b) indicarea, de către societățile care fuzionează, a faptului că procedura menționată la articolul 133 alineatele (3) și (4) a început, după caz.

(7) Statele membre se asigură că controlul menționat la alineatul (1) se desfășoară în termen de trei luni de la primirea documentelor și informațiilor privind aprobarea fuziunii transfrontaliere de către adunarea generală a societății care fuzionează. Controlul respectiv trebuie să aibă unul dintre următoarele rezultate:

- (a) în cazul în care se stabilește că fuziunea transfrontalieră îndeplinește toate condițiile relevante și că toate procedurile și formalitățile necesare au fost finalizate, autoritatea competentă eliberează certificatul prealabil fuziunii;
- (b) în cazul în care se stabilește că fuziunea transfrontalieră nu îndeplinește toate condițiile relevante sau că nu au fost finalizate toate procedurile și formalitățile necesare, autoritatea competentă nu eliberează certificatul prealabil fuziunii și informează societatea cu privire la motivele deciziei sale; în acest caz, autoritatea competentă îi poate da societății posibilitatea de a îndeplini condițiile relevante sau de a finaliza procedurile și formalitățile într-un termen adecvat.

(8) Statele membre se asigură ca autoritatea competentă să nu elibereze certificatul prealabil fuziunii dacă se stabilește potrivit dreptului intern, că fuziunea transfrontalieră se efectuează în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau al celui intern, sau în scopuri criminale.

(9) În cazul în care autoritatea competentă, în timpul controlului menționat la alineatul (1) are îndoieli serioase care indică faptul că fuziunea transfrontalieră se efectuează în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau al celui intern, sau în scopuri criminale, autoritatea în cauză ia în considerare faptele și împrejurările relevante, precum, dacă sunt relevante și nu sunt judecate izolat, indicii care i-au fost aduse la cunoștință în timpul controlului menționat la alineatul (1), inclusiv prin consultarea autorităților relevante. Evaluarea în sensul prezentului alineat se face de la caz la caz, printr-o procedură reglementată de dreptul intern.

(10) Dacă este necesar în scopul evaluării în temeiul alineatelor (8) și (9) să se ia în considerare informații suplimentare sau să se desfășoare activități de investigație suplimentare, perioada de trei luni prevăzută la alineatul (7) poate fi prelungită cu cel mult trei luni.

(11) Dacă din cauza complexității procedurii transfrontaliere evaluarea nu se poate face în termenele prevăzute la alineatele (7) și (10), statele membre se asigură că solicitantului i se comunică motivele eventualelor întârzieri înainte să expire termenele respective.

(12) Statele membre se asigură că autoritatea competentă se poate consulta cu alte autorități relevante care sunt competente în diferitele domenii vizate de fuziunea transfrontalieră, inclusiv din partea statului membru al societății care rezultă în urma fuziunii, și pot obține de la aceste autorități, precum și de la societatea care fuzionează, informațiile și documentele necesare pentru a verifica legalitatea fuziunii transfrontaliere, în limitele cadrului procedural prevăzut în dreptul intern. În scopul evaluării, autoritatea competentă poate recurge la un expert independent.”

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 127a

Transmiterea certificatului prealabil fuziunii

(1) Statele membre se asigură că certificatul prealabil fuziunii este transmis autorităților menționate la articolul 128 alineatul (1) prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

În plus, statele membre se asigură că certificatul prealabil fuziunii este disponibil prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(2) Accesul la certificatul prealabil fuziunii se acordă gratuit autorităților menționate la articolul 128 alineatul (1) și registrelor.”

16. Articolul 128 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, fiecare societate care fuzionează prezintă autorității menționate la alineatul (1) din prezentul articol proiectul comun de fuziune transfrontalieră aprobat de adunarea generală menționată la articolul 126 sau, în cazul în care aprobarea adunării generale nu este necesară în conformitate cu articolul 132 alineatul (3), proiectul comun de fuziune transfrontalieră aprobat de fiecare dintre societățile care fuzionează, în conformitate cu dreptul intern.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(3) Fiecare stat membru se asigură că orice cerere în sensul alineatului (1), de către oricare dintre societățile care fuzionează, inclusiv prezentarea oricăror informații și documente, poate fi realizată integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața unei autorități menționate la alineatul (1), în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(4) Autoritatea menționată la alineatul (1) aprobă fuziunea transfrontalieră de îndată ce a stabilit îndeplinirea tuturor condițiilor relevante.

(5) Autoritatea menționată la alineatul (1) acceptă certificatul prealabil fuziunii ca probă concludentă a îndeplinirii corecte a procedurilor și formalităților prelabile aplicabile fuziunii în statul membru respectiv, în absența cărora fuziunea transfrontalieră nu poate fi aprobată.”

17. Articolul 130 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 130

Înregistrarea

(1) Legislațiile statelor membre sub jurisdicția căruia se află societățile care fuzionează și societatea care rezultă în urma fuziunii stabilesc, cu privire la teritoriile lor respective, aranjamentele, în conformitate cu articolul 16, prin care se face publică finalizarea fuziunii transfrontaliere în registrele lor.

(2) Statele membre se asigură că cel puțin următoarele informații sunt înscrise în registrele lor:

(a) în registrul statului membru al societății care rezultă în urma fuziunii, faptul că înregistrarea societății rezultate în urma fuziunii este rezultatul unei fuziuni transfrontaliere;

- (b) în registrul statului membru al societății care rezultă în urma fuziunii, data înregistrării societății rezultate în urma fuziunii;
- (c) în registrul statului membru al fiecăreia dintre societățile care fuzionează, faptul că radierea sau eliminarea din registru a societății care fuzionează este rezultatul unei fuziuni transfrontaliere;
- (d) în registrul statului membru al fiecăreia dintre societățile care fuzionează, data radierii sau a eliminării din registru a societății care fuzionează;
- (e) în registrele statelor membre ale fiecăreia dintre societățile care fuzionează și al statului membru al societății rezultate în urma fuziunii, numărul de înregistrare, denumirea și forma juridică ale fiecăreia dintre societățile care fuzionează și a societății care rezultă în urma fuziunii.

Registrele fac disponibile publicului informațiile menționate la primul paragraf iar acestea sunt accesibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(3) Statele membre asigură faptul că registrul din statul membru al societății rezultate în urma fuziunii transfrontaliere notifică registrului din statul membru al fiecărei societăți care fuzionează, prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor faptul că fuziunea transfrontalieră s-a produs. Statele membre asigură, de asemenea, faptul că înregistrarea societății care fuzionează este radiată sau ștearsă din registru imediat la primirea notificării respective.”

18. Articolul 131 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următoarele:

„(1) Fuziunea transfrontalieră realizată în conformitate cu articolul 119 punctul 2 literele (a), (c) și (d) produce următoarele efecte începând cu data menționată la articolul 129:

- (a) toate activele și datoriile societății absorbite, inclusiv toate contractele, creditele, drepturile și obligațiile, sunt transferate către societatea absorbantă;
- (b) asociații societății absorbite devin asociații societății absorbante, cu excepția cazului în care și-au înstrăinat acțiunile astfel cum se prevede la articolul 126a alineatul (1);
- (c) societatea absorbită își încetează existența.”;

- (b) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(a) toate activele și datoriile societăților care fuzionează, inclusiv toate contractele, creditele, drepturile și obligațiile, sunt transferate către noua societate;
- (b) asociații societăților care fuzionează devin asociații noii societăți, cu excepția cazului în care își înstrăinează acțiunile astfel cum se prevede la articolul 126a alineatul (1);”.

19. Articolul 132 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care fuziunea transfrontalieră prin absorbție este realizată fie de o societate care deține toate acțiunile și alte titluri de valoare care conferă drept de vot în adunările generale ale societății sau ale societăților absorbite, fie de o persoană care deține direct sau indirect totalitatea acțiunilor în societatea absorbantă și în societatea sau societățile absorbite, iar societatea absorbantă nu alocă nicio acțiune în cadrul fuziunii:

- articolul 122 literele (b), (c), (e) și (m), articolul 125 și articolul 131 alineatul (1) litera (b) nu se aplică;
- articolul 124 și articolul 126 alineatul (1) nu se aplică societății sau societăților absorbite.”;

- (b) se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care legislațiile statelor membre ale tuturor societăților care fuzionează prevăd exceptarea de la aprobarea de către adunarea generală în conformitate cu articolul 126 alineatul (3) și cu alineatul (1) de la prezentul articol, proiectul comun de fuziune transfrontalieră sau informațiile menționate la articolul 123 alineatele (1)-(3) și rapoartele menționate la articolele 124 și 125 se pun la dispoziție cu cel puțin o lună înainte de adoptarea deciziei privind fuziunea de către societate în conformitate cu dreptul intern.”

20. Articolul 133 se modifică după cum urmează:

- (a) La alineatul (2), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cu toate acestea, normele în vigoare privind participarea angajaților din statul membru în care societatea rezultată în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social, în cazul în care acestea există, nu se aplică în cazul în care cel puțin una dintre societățile care fuzionează are, în cele șase luni care precedă comunicarea proiectului comun de fuziune transfrontalieră, un număr mediu de angajați echivalent cu patru cincimi din pragul aplicabil,

astfel cum este stabilit în dreptul statului membru sub jurisdicția căruia se află societatea care fuzionează, pentru declanșarea participării angajaților în înțelesul articolului 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE sau în cazul în care dreptul intern aplicabil societății rezultate în urma fuziunii transfrontaliere:";

(b) la alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) acordă organelor competente ale societăților care fuzionează, în cazul în care cel puțin una dintre acestea funcționează în temeiul unui sistem de participare a angajaților în înțelesul articolului 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE, dreptul de a alege, fără o negociere prealabilă, între a aplica în mod direct normele standard de participare menționate în partea 3 litera (b) din anexa la directiva respectivă, în conformitate cu legislația statului membru în care societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social, sau a respecta normele respective începând cu data înregistrării;"

(c) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul în care funcționează pe baza unui sistem de participare a angajaților, societatea care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere este obligată să ia măsuri prin care să se asigure că drepturile de participare ale angajaților sunt protejate în cazul oricăror viitoare fuziuni, divizări sau transformări, transfrontaliere sau interne, pentru o perioadă de patru ani după ce fuziunea transfrontalieră a produs efecte, prin aplicarea *mutatis mutandis* a normelor prevăzute la alineatele (1)-(6).”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(8) O societate comunică angajaților săi sau reprezentanților acestora dacă optează să aplice normele standard de participare menționate la alineatul (3) litera (h) sau dacă intră în negocieri în cadrul organului special de negociere. În al doilea caz, societatea comunică angajaților săi sau reprezentanților acestora rezultatul negocierilor fără întârzieri nejustificate.”

21. Se introduce următorul articol:

„Articolul 133a

Experți independenți

(1) Statele membre stabilesc norme care reglementează cel puțin răspunderea civilă a expertului independent responsabil cu întocmirea raportului menționat la articolul 125.

(2) Statele membre introduc dispoziții pentru a garanta că:

- (a) expertul, sau persoana juridică în numele căreia operează acesta, este independent față de societatea care solicită certificatul prealabil fuziunii și nu are niciun conflict de interese cu aceasta; și
- (b) opinia expertului este imparțială și obiectivă și este oferită cu intenția de a acorda asistență autorității competente în conformitate cu cerințele de independență și imparțialitate prevăzute de dreptul și de standardele profesionale pe care expertul trebuie să le respecte.”

22. La articolul 134 se adaugă următorul paragraf:

„Primul paragraf nu afectează prerogativele statelor membre în privința dreptului penal, prevenirii și combaterii finanțării terorismului, dreptului social, fiscalității și asigurării respectării legii, de a impune măsuri și sancțiuni, în temeiul dreptului intern, după data la care fuziunea transfrontalieră a produs efecte.”

23. În titlul II se adaugă următorul capitol:

„CAPITOLUL IV

Divizări transfrontaliere ale societăților comerciale cu răspundere până la concurența capitalului social subscris

Articolul 160a

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică divizărilor transfrontaliere ale societăților comerciale cu răspundere până la concurența capitalului social subscris care este constituită în conformitate cu dreptul unui stat membru și care își au sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în Uniune, cu condiția ca cel puțin două dintre societățile comerciale cu răspundere până la concurența capitalului social subscris implicate în divizare să intre sub incidența legislațiilor unor state membre diferite.

(2) În pofida articolului 160b punctul 4, prezentul capitol se aplică, de asemenea, divizărilor transfrontaliere în cazul cărora dreptul a cel puțin unuia dintre statele membre vizate permite ca plata în numerar menționată la articolul

160b punctul 4 literele (a) și (b) să depășească 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, 10 % din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acțiunilor reprezentând capitalul societăților beneficiare.

(3) Prezentul capitol nu se aplică divizărilor transfrontaliere la care participă o societate al cărei obiect de activitate este plasamentul colectiv de capitaluri furnizate de către public, care funcționează pe principiul repartizării riscurilor și ale cărei acțiuni sunt răscumpărate sau rambursate, în mod direct sau indirect, din activele respectivei societăți, la cererea acționarilor. Măsurile luate de o astfel de societate pentru a se asigura că valoarea bursieră a acțiunilor sale nu variază semnificativ față de valoarea netă a activelor sunt considerate ca fiind echivalente cu o răscumpărare sau rambursare.

(4) Statele membre se asigură că prezentul capitol nu se aplică societăților în niciuna dintre următoarele situații:

- (a) societatea se află în curs de lichidare și a început să distribuie activele către asociații săi;
- (b) societatea face obiectul instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție prevăzute în titlul IV din Directiva 2014/59/UE;

(5) Statele membre pot decide să nu aplice prezentul capitol societăților care fac obiectul:

- (a) procedurilor de insolvență sau al cadrelor de restructurare preventivă;
- (b) procedurilor de lichidare, altele decât cele menționate la alineatul (4) litera (a); sau
- (c) măsurilor de prevenire a crizelor astfel cum sunt definite în articolul 2 alineatul (1) punctul 101 din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 160b

Definiții

În sensul prezentului capitol:

1. «societate », înseamnă o societate comercială cu răspundere până la concurența capitalului social subscris de tipul celor enumerate în anexa II;
2. «societate care face obiectul divizării» înseamnă o societate care, în procesul de divizare transfrontalieră își transferă toate activele și datoriile către două sau mai multe societăți în cazul unei divizări complete, sau care își transferă o parte din activele și datoriile sale către una sau mai multe societăți, în cazul unei divizări parțiale sau al unei divizări prin separare;
3. «societate beneficiară» înseamnă o societate nou constituită în cursul divizării transfrontaliere;
4. «divizare » înseamnă o operațiune prin care:
 - (a) o societate care face obiectul divizării, care este dizolvată fără a intra în lichidare, își transferă totalitatea activelor și datoriilor către două sau mai multe societăți beneficiare, în schimbul emiterii, către asociații societății care face obiectul divizării, de titluri de valoare sau acțiuni la societățile beneficiare și, după caz, în schimbul unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea contabilă a respectivelor titluri de valoare sau acțiuni (denumită în continuare «divizare completă»);
 - (b) o societate care face obiectul divizării își transferă o parte dintre active și datorii către una sau mai multe societăți beneficiare, în schimbul emiterii, către asociații societății care face obiectul divizării, de titluri de valoare sau acțiuni la societățile beneficiare sau la societatea care face obiectul divizării sau la ambele și, după caz, în schimbul unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea contabilă a respectivelor titluri de valoare sau acțiuni (denumită în continuare «divizare parțială»);
 - (c) o societate care face obiectul divizării își transferă o parte din active și datorii către una sau mai multe societăți beneficiare, în schimbul emiterii de titluri de valoare sau acțiuni la societățile care fac obiectul divizării (denumită în continuare «divizare prin separare»).

Articolul 160c

Proceduri și formalități

În conformitate cu dreptul Uniunii, dreptul statului membru al societății care face obiectul divizării reglementează acele părți ale procedurilor și formalităților care trebuie îndeplinite în legătură cu divizarea transfrontalieră în vederea

obținerii certificatului prealabil divizării, iar dreptul statelor membre ale societăților beneficiare reglementează acele părți ale procedurilor și formalităților care trebuie îndeplinite după primirea certificatului prealabil divizării.

Articolul 160d

Proiectul de divizare transfrontalieră

Organul administrativ sau de conducere al societății care face obiectul divizării întocmește proiectul de divizare transfrontalieră. Proiectul de divizare transfrontalieră trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- (a) forma juridică și denumirea societății care face obiectul divizării și adresa sediului social, precum și forma juridică și denumirea propuse pentru societatea sau societățile noi care rezultă în urma divizării transfrontaliere și adresa sediilor sociale ale acestora;
- (b) rata aplicabilă schimbului titlurilor de valoare sau acțiunilor care reprezintă capitalul societăților și valoarea oricărei plăți în numerar, dacă este cazul;
- (c) modalitățile de distribuire a titlurilor de valoare sau acțiunilor care reprezintă capitalul societăților beneficiare sau al societății care face obiectul divizării;
- (d) calendarul indicativ propus pentru divizarea transfrontalieră;
- (e) posibilele repercusiuni ale divizării transfrontaliere asupra forței de muncă;
- (f) data începând cu care deținerea titlurilor de valoare sau a acțiunilor care reprezintă capitalul societăților dau dreptul deținătorilor să participe la profit, precum și toate condițiile speciale care afectează acest drept;
- (g) data sau datele de la care tranzacțiile societății care face obiectul divizării vor fi considerate din punct de vedere contabil ca aparținând societăților beneficiare;
- (h) orice avantaje speciale acordate membrilor organelor administrativ, de conducere, de supraveghere sau de control ale societății care face obiectul divizării;
- (i) drepturile conferite de societățile beneficiare acelor asociați ai societății care face obiectul divizării care se bucură de drepturi speciale sau deținătorilor de titluri de valoare, altele decât acțiunile care reprezintă capitalul societății divizate, sau măsurile propuse cu privire la aceștia;
- (j) actele constitutive ale societăților beneficiare, după caz, și statutul, atunci când acesta este cuprins într-un act separat și orice modificare a actului constitutiv al societății care face obiectul divizării, în caz de divizare parțială sau divizare prin separare;
- (k) dacă este cazul, informații cu privire la procedurile de stabilire, în conformitate cu articolul 160l, a aranjamentelor referitoare la implicarea angajaților în definirea drepturi de participare ale acestora la societățile beneficiare;
- (l) descrierea exactă a activelor și a datoriilor societății care face obiectul divizării și o declarație privind modul în care aceste active și datorii urmează să fie repartizate între societățile beneficiare sau păstrate de către societatea care face obiectul divizării în cazul unei divizări parțiale sau unei divizări prin separare, inclusiv dispoziții privind tratarea activelor sau a datoriilor care nu sunt alocate în mod explicit în proiectul de divizare transfrontalieră, cum ar fi activele sau datoriile care sunt necunoscute la data întocmirii proiectului de divizare transfrontalieră;
- (m) informații privind evaluarea activelor și a datoriilor care urmează să fie alocate fiecărei societăți implicate într-o divizare transfrontalieră;
- (n) data conturilor societății care face obiectul divizării, care este utilizată pentru a stabili condițiile divizării transfrontaliere;
- (o) dacă este cazul, alocarea adecvată către asociații societății care face obiectul divizării a acțiunilor și a titlurilor de valoare la societățile beneficiare sau la societatea care face obiectul divizării sau la ambele, precum și criteriul pe care se bazează această alocare;
- (p) detalii privind oferta de compensație bănească pentru asociați, în conformitate cu articolul 160i;
- (q) orice garanții oferite creditorilor, precum garanțiile reale sau angajamentele.

Articolul 160e

Raportul organului administrativ sau al organului de conducere adresat asociaților și angajaților

(1) Organul administrativ sau organul de conducere al societății care face obiectul divizării întocmește un raport pentru asociați și angajați în care explică și justifică aspectele juridice și economice ale divizării transfrontaliere, precum și implicațiile divizării transfrontaliere pentru angajați.

Raportul trebuie, în special, să precizeze implicațiile transformării transfrontaliere asupra activității economice viitoare a societății.

(2) Raportul cuprinde, de asemenea, o secțiune destinată asociaților și o secțiune destinată angajaților.

Societatea poate hotărî fie să întocmească un singur raport care să conțină cele două secțiuni, fie să întocmească rapoarte separate pentru asociați și, respectiv, pentru angajați, care să conțină secțiunea relevantă.

(3) Secțiunea din raport destinată asociaților trebuie, în special, să precizeze următoarele:

- (a) compensația bănească și metoda de calcul folosită pentru determinarea compensației bănești;
- (b) rata de schimb a acțiunilor și metoda sau metodele de calcul folosite pentru calcularea ratei de schimb, după caz;
- (c) implicațiile divizării transfrontaliere pentru asociați;
- (d) drepturile și măsurile reparatorii aflate la dispoziția asociaților, în conformitate cu articolul 160i.

(4) Secțiunea din raport destinată asociaților nu este obligatorie în cazul în care toți asociații societății au convenit să renunțe la această cerință. Statele membre pot să excepteze societățile cu asociat unic de la dispozițiile prezentului articol.

(5) Secțiunea din raport destinată angajaților trebuie, în special, să precizeze următoarele:

- (a) implicațiile divizării transfrontaliere pentru raporturile de muncă, precum și, dacă este cazul, orice măsuri necesare pentru a păstra raporturile respective;
- (b) orice modificare substanțială a condițiilor de angajare aplicabile sau a adreselor sediilor comerciale ale societății;
- (c) cum anume afectează factorii menționați la literele (a) și (b) filialele societății.

(6) Raportul sau rapoartele se pun la dispoziție în orice caz în format electronic, împreună cu proiectul de divizare transfrontalieră, dacă este disponibil, asociaților societății care face obiectul divizării și a reprezentanților angajaților societății care este divizată sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajaților înșiși, cu cel puțin șase săptămâni înainte de data adunării generale menționate la articolul 160h.

(7) În cazul în care organul administrativ sau organul de conducere al societății care face obiectul divizării primește, în timp util, o opinie privind informațiile menționate la alineatele (1) și (5) din partea reprezentanților angajaților sau, dacă nu există astfel de reprezentanți, din partea angajaților înșiși, potrivit dreptului intern, asociații sunt informați în acest sens, iar opinia respectivă se anexează la raport.

(8) Secțiunea din raport destinată angajaților nu este obligatorie în cazul în care o societate care face obiectul divizării și filialele sale, dacă există, nu au alți angajați în afara celor care fac parte din organul administrativ sau de conducere.

(9) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (4), se renunță la secțiunea din raport destinată asociaților menționată la alineatul (3) iar secțiunea destinată angajaților menționată la alineatul (5) nu este obligatorie în temeiul alineatului (8), raportul nu este necesar.

(10) Alineatele (1)-(9) de la prezentul articol nu aduc atingere drepturilor și procedurilor de informare și consultare aplicabile, prevăzute la nivel național în urma transpunerii Directivelor 2002/14/CE și 2009/38/CE.

Articolul 160f

Raportul expertului independent

(1) Statele membre se asigură că un expert independent examinează proiectul de divizare transfrontalieră și întocmește un raport destinat asociaților. Raportul respectiv este pus la dispoziția asociaților cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 160h. În funcție de dreptul statului membru, expertul poate fi o persoană fizică sau juridică.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) cuprinde cel puțin opinia expertului cu privire la caracterul adecvat al nivelului compensației bănești și al ratei de schimb a acțiunilor. Atunci când evaluează compensațiile bănești, expertul ia în calcul prețul de piață al acțiunilor societății care face obiectul divizării, înainte de anunțarea propunerii de divizare, sau valoarea societății, excluzând efectul divizării propuse, care se determină în conformitate cu metodele de evaluare general acceptate. Ca o cerință minimă, raportul trebuie:

- (a) să indice metoda sau metodele utilizate pentru a determina compensația bănească propusă;
- (b) să indice metoda sau metodele utilizate pentru a calcula rata de schimb a acțiunilor propusă;
- (c) să indice dacă metodele respective sunt adecvate pentru a calcula cuantumul compensațiilor bănești și rata de schimb a acțiunilor, să menționeze valorile obținute prin utilizarea metodelor respective și să emită o opinie privind importanța relativă alocată metodelor respective pentru obținerea valorii decise; și
- (d) să descrie orice dificultăți mai deosebite întâmpinate în cursul evaluării.

Expertul are dreptul de a obține din partea societății care face obiectul divizării toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile.

(3) Asociații societății care face obiectul divizării pot conveni în unanimitate să nu ceară nici examinarea acordului de divizare transfrontalieră de un expert independent, nici raportul expertului independent.

Statele membre pot să excepteze societățile cu asociat unic de la aplicarea prezentului articol.

Articolul 160g

Publicitate

(1) Statele membre se asigură că următoarele documente sunt comunicate de societate și puse la dispoziția publicului în registrul statului membru în care este înscrisă societatea care face obiectul divizării, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 160h.

- (a) proiectul de divizare transfrontalieră; și
- (b) o notificare prin care se informează asociații, creditorii și reprezentanții angajaților societății care face obiectul divizării sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajații înșiși că pot prezenta societății, cu cel mult cinci zile lucrătoare înainte de data adunării generale, observații cu privire la proiectul de divizare transfrontalieră.

Statele membre pot cere ca proiectul de expertiză independentă să fie comunicat și pus la dispoziția publicului în registru.

Statele membre se asigură că societatea poate exclude informațiile confidențiale din raportul expertului independent dat publicității.

Documentele comunicate în conformitate cu prezentul alineat sunt, de asemenea, accesibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(2) Statele membre pot excepta o societate care face obiectul divizării de la cerința de comunicare menționată la alineatul (1) din prezentul articol dacă, pentru o perioadă continuă care începe cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru reuniunea adunării generale menționate la articolul 160h și se încheie cel mai devreme la sfârșitul acestei reuniuni, respectiva societate pune la dispoziția publicului documentele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, pe site-ul său web, în mod gratuit.

Cu toate acestea, statele membre nu condiționează această exceptare de alte cerințe sau restricții în afara celor necesare pentru a asigura securitatea site-ului web și autenticitatea documentelor respective, și care sunt proporționale în vederea realizării acestor obiective.

(3) În cazul în care societatea care face obiectul divizării pune la dispoziție proiectul de divizare transfrontalieră în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, aceasta depune la registru, cel puțin cu o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 160h, următoarele informații:

- (a) forma juridică și denumirea societății care face obiectul divizării și adresa sediului social precum și forma juridică și denumirea propuse pentru fiecare societate sau societăți nou-create în urma divizării transfrontaliere și adresa propusă a sediului social al acestora;
- (b) registrul la care au fost depuse documentele menționate la articolul 14 în ceea ce privește societatea care face obiectul divizării, precum și numărul său de înregistrare în respectivul registru;
- (c) indicarea aranjamentelor făcute pentru exercitarea drepturilor creditorilor, angajaților și asociaților; și
- (d) detalii privind site-ul web de pe care pot fi consultate online, în mod gratuit, proiectul de divizare transfrontalieră, notificarea menționată la alineatul (1) și raportul expertului independent, precum și informații complete cu privire la aranjamentele menționate la litera (c) de la prezentul alineat.

Registrul pune la dispoziția publicului informațiile menționate la literele (a)-(d) de la primul paragraf.

(4) Statele membre se asigură că cerințele menționate la alineatele (1) și (3) pot fi îndeplinite integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața unei autorități competente din statul membru vizat, în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(5) Statele membre pot prevedea obligația ca, în plus față de comunicarea menționată la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol, proiectul de divizare transfrontalieră sau informațiile menționate la alineatul (3) din prezentul articol să fie publicate în buletinul național sau prin intermediul unei platforme electronice centrale în conformitate cu articolul 16 alineatul (3). În acest caz, statele membre se asigură că registrul transmite informațiile relevante buletinului național sau unei platforme electronice centrale.

(6) Statele membre se asigură că documentația menționată la alineatul (1) sau informațiile menționate la alineatul (3) sunt puse la dispoziția publicului gratuit prin sistemul de interconectare a registrelor.

Statele membre se mai asigură și că toate taxele pe care registrele le percep de la societate pentru comunicarea menționată la alineatele (1) și (3) și, după caz, pentru publicarea menționată la alineatul (5) nu depășesc recuperarea costurilor asociate prestării serviciului.

Articolul 160h

Aprobarea de către adunarea generală

(1) După ce ia la cunoștință rapoartele menționate la articolele 160e și 160f, după caz, opiniile angajaților transmise în conformitate cu articolul 160e și observațiile depuse în conformitate cu articolul 160g, adunarea generală a societății care face obiectul divizării decide, printr-o hotărâre, dacă aprobă proiectul de divizare transfrontalieră și dacă modifică actul constitutiv și statutul, atunci când acesta este cuprins într-un act separat.

(2) Adunarea generală a societății care face obiectul divizării își poate rezerva dreptul de a condiționa implementarea divizării transfrontaliere de ratificarea expresă de către adunarea generală a aranjamentelor menționate la articolul 160l.

(3) Statele membre se asigură că aprobarea proiectului de divizare transfrontalieră și orice modificare a proiectului respectiv necesită o majoritate de cel puțin două treimi dar nu mai mult de 90 % din voturile aferente acțiunilor sau capitalului subscris reprezentate la adunarea generală. În orice caz, pragul de vot nu trebuie să fie mai mare decât cel prevăzut în dreptul intern pentru aprobarea fuziunilor transfrontaliere.

(4) În cazul în care o clauză din proiectul de divizare transfrontalieră sau orice modificare a actului constitutiv al societății care face obiectul divizării duce la o majorare a obligațiilor economice ale unui asociat față de societate sau față de terți, statele membre pot prevedea într-o asemenea situație specială că respectiva clauză sau modificare a actului constitutiv al societății care face obiectul divizării trebuie aprobată de asociatul vizat, cu condiția ca acesta să se afle în imposibilitatea de a-și exercita drepturile prevăzute la articolul 160i.

(5) Statele membre se asigură că aprobarea divizării transfrontaliere de către adunarea generală nu poate fi contestată invocându-se exclusiv motivele următoare:

- (a) rata de schimb a acțiunilor menționată la articolul 160d litera (b) fost stabilită în mod necorespunzător;
- (b) compensația bănească menționată la articolul 160d litera (p) a fost stabilită în mod necorespunzător;
- (c) informațiile furnizate în legătură cu rata de schimb a acțiunilor menționată la litera (a) sau cu compensația bănească menționată la litera (b) nu au respectat cerințele legale.

Articolul 160i

Protecția asociaților

(1) Statele membre se asigură că cel puțin asociații unei societăți care face obiectul divizării care au votat împotriva aprobării proiectului de divizare transfrontalieră a societății au dreptul să își înstrăineze acțiunile în schimbul unei compensații bănești corespunzătoare în condițiile stabilite la alineatele (2)-(6) cu condiția ca, în urma divizării transfrontaliere, ar urma să primească acțiuni la societățile beneficiare care ar fi sub jurisdicția altui stat membru decât statul membru al societății care face obiectul divizării.

Statele membre pot acorda dreptul menționat la primul paragraf și altor asociați ai societății care face obiectul divizării.

Statele membre pot cere ca opoziția expresă față de proiectul de divizare transfrontalieră, intenția asociațiilor de a-și exercita dreptul de a-și înstrăina acțiunile, sau ambele, să fie atestate corespunzător cu documente, cel mai târziu cu prilejul adunării generale menționate la articolul 160h. Statele membre pot permite ca opoziția față de proiectul de divizare transfrontalieră să fie considerată drept dovadă suficientă a unui vot negativ.

(2) Statele membre stabilesc termenul în care asociații menționați la alineatul (1) trebuie să declare societății care face obiectul divizării decizia de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor. Termenul respectiv nu trebuie să depășească o lună de la adunarea generală menționată la articolul 160h. Statele membre se asigură că societatea care face obiectul divizării pune la dispoziție o adresă electronică unde se poate trimite declarația respectivă în format electronic.

(3) Statele membre stabilesc de asemenea termenul în care trebuie plătită compensația bănească specificată în proiectul de divizare transfrontalieră. Acest termen nu poate depăși două luni de la data la care divizarea transfrontalieră produce efecte potrivit articolului 160q.

(4) Statele membre se asigură că orice asociat care și-a declarat decizia de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor sale dar consideră că compensația bănească oferită de societatea care face obiectul divizării nu a fost stabilită în mod corespunzător, are dreptul să solicite, în fața autorității competente sau a organului abilitat prin dreptul intern, o compensație bănească suplimentară. Statele membre stabilesc un termen pentru depunerea cererii de compensație bănească suplimentară.

Statele membre pot stabili că decizia finală de a oferi o compensație bănească suplimentară este valabilă pentru toți asociații societății care face obiectul divizării care și-au declarat intenția de a-și exercita dreptul de înstrăinare a acțiunilor în conformitate cu alineatul (2).

(5) Statele membre se asigură că dreptul statului membru al societății care face obiectul divizării reglementează drepturile menționate la alineatele (1)-(4) și că respectivul stat membru deține competența exclusivă de a soluționa orice litigiu legat de aceste drepturi.

(6) Statele membre se asigură că asociații societății care face obiectul divizării ce nu au dreptul sau nu și-au exercitat dreptul de a-și înstrăina acțiunile, dar consideră că rata de schimb a acțiunilor stabilită în proiectul de divizare transfrontalieră este inadecvată, pot contesta respectiva rată de schimb a acțiunilor și pretinde plata în numerar. Procedurile în această privință se inițiază în fața autorității competente sau a organului abilitat în temeiul dreptului statului membru al societății care face obiectul divizării, în termenul stabilit în dreptul intern respectiv și nu împiedică înregistrarea divizării transfrontaliere. Decizia are caracter obligatoriu pentru societățile beneficiare și, în cazul unei divizări parțiale, și pentru societatea care face obiectul divizării.

(7) Statele membre pot de asemenea să prevadă că societatea beneficiară vizată și, în cazul unei divizări parțiale, societatea care face obiectul divizării, pot să ofere acțiuni sau alt tip de compensație în locul plății în numerar.

Articolul 160j

Protecția creditorilor

(1) Statele membre prevăd un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor, ale căror drepturi de creanță sunt anterioare comunicării proiectului de divizare transfrontalieră și nu sunt scadente la data comunicării respective. Statele membre se asigură că creditorii care nu sunt mulțumiți cu garanțiile oferite în proiectul de divizare transfrontalieră, astfel cum sunt prevăzute la articolul 160d litera (q) să aibă posibilitatea, în termen de trei luni de la comunicarea proiectului de divizare transfrontalieră menționată la articolul 160g, să solicite în fața autorității administrative sau judiciare corespunzătoare garanții adecvate cu condiția ca creditorii respectivi să poată aduce dovezi credibile că divizarea transfrontalieră pune în pericol achitarea creanțelor pe care le dețin și că nu au obținut garanții satisfăcătoare din partea societății.

Statele membre se asigură că garanțiile sunt condiționate de producerea efectelor divizării transfrontaliere în conformitate cu articolul 160q.

(2) În cazul în care o creanță a unui creditor al societății care face obiectul divizării nu este satisfăcută de societatea căreia îi este alocată datoria, celelalte societăți beneficiare și, în cazul unei divizări parțiale sau al unei divizări prin separare, și societatea care face obiectul divizării răspund în solidar cu societatea căreia i este alocată datoria pentru această obligație. Cu toate acestea, suma maximă aferentă răspunderii în solidar a oricărei societăți implicate în divizare este limitată la valoarea, la data începând cu care divizarea produce efecte, a activului net alocat respectivei societăți.

(3) Statele membre pot să îi impună organului administrativ sau a organului de conducere al societății care face obiectul divizării obligația de a furniza o declarație care să reflecte în mod fidel situația financiară la o dată, care nu poate fi mai devreme de o lună înainte de comunicarea declarației respective. Declarația precizează că, pe baza informațiilor aflate la dispoziția organului administrativ sau a organului de conducere al societății divizate, la data declarației și după efectuarea unor investigații rezonabile, organul de conducere sau organul administrativ respectiv nu are cunoștință de niciun motiv pentru care societatea beneficiară și, în cazul unei divizări parțiale, societatea care face obiectul divizării nu ar fi în măsură, după ce divizarea produce efecte, să își onoreze obligațiile care îi revin în concordanță cu proiectul de divizare transfrontalieră la scadența acestora. Declarația se comunică împreună cu proiectul de divizare transfrontalieră în conformitate cu articolul 160g.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere aplicării dreptului statului membru al societății care face obiectul divizării în ce privește achitarea sau garantarea obligațiilor pecuniare sau nepecuniare în favoarea entităților publice.

Articolul 160k

Informarea și consultarea angajaților

(1) Statele membre garantează că drepturile angajaților de a fi informați și consultați în legătură cu divizarea transfrontalieră sunt respectate și exercitate în conformitate cu cadrul juridic prevăzut de Directiva 2002/14/CE și de Directiva 2001/23/CE în cazul în care divizarea transfrontalieră este considerată transfer de întreprindere în înțelesul Directivei 2001/23/CE și, dacă este aplicabil pentru întreprinderile sau grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, în conformitate cu Directiva 2009/38/CE. Statele membre pot decide ca drepturile angajaților de a fi informați și consultați să se aplice și angajaților altor societăți decât cele menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/14/CE.

(2) În pofida articolului 160e alineatul (7) și articolului 160g alineatul (1) litera (b), statele membre asigură faptul că drepturile angajaților de a fi informați și consultați sunt respectate, cel puțin înainte de adoptarea proiectului de divizare transfrontalieră sau a raportului menționat la articolul 160e, în funcție de care dintre acestea survine prima, astfel încât angajaților să li se dea un răspuns rezonabil înainte de adunarea generală menționată la articolul 160h.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor sau practicilor în vigoare care sunt mai favorabile angajaților, statele membre determină aranjamentele practice de exercitare a dreptului la informare și consultare în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2002/14/CE.

Articolul 160l

Participarea angajaților

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), fiecare dintre societățile beneficiare face obiectul normelor în vigoare privind participarea salariaților, în cazul în care acestea există, ale statului membru în care își are sediul social.

(2) Cu toate acestea, normele în vigoare privind participarea angajaților din statul membru în care societatea care rezultă în urma divizării transfrontaliere își are sediul social, în cazul în care acestea există, nu se aplică în cazul în care societatea care face obiectul divizării are, în cele șase luni care precedă comunicarea proiectului de divizare transfrontalieră, un număr mediu de angajați echivalent cu patru cincimi din pragul aplicabil, astfel cum se stabilește în dreptul statului membru al societății care face obiectul divizării, care declanșează participarea angajaților în înțelesul articolului 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE sau în cazul în care dreptul intern aplicabil fiecăreia dintre societățile beneficiare:

- (a) nu prevede cel puțin același nivel de participare a angajaților precum cel practicat înainte de divizare de societatea care face obiectul divizării înainte de divizarea transfrontalieră, măsurat în funcție de proporția reprezentanților angajaților față de numărul membrilor organului administrativ sau de supraveghere ori ai comitetelor acestora sau ai grupului de conducere care gestionează unitățile de profit ale societății, sub rezerva existenței unei reprezentări a angajaților; sau
- (b) nu prevede, pentru angajații sediilor societăților beneficiare situate în alte state membre, aceeași posibilitate de a-și exercita drepturile de participare ca și angajații din statul membru în care societatea beneficiară își are sediul social.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol, participarea angajaților la societățile care rezultă în urma divizării transfrontaliere și implicarea lor în definirea unor asemenea drepturi se reglementează de către statele membre, mutatis mutandis și sub rezerva alineatelor (4)-(7) de la prezentul articol, în conformitate cu principiile și procedurile prevăzute la articolul 12 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 și cu următoarele dispoziții ale Directivei 2001/86/CE:

- (a) articolul 3 alineatul (1), articolul 3 alineatul (2) litera (a) punctul (i) și litera (b), articolul 3 alineatul (3), articolul 3 alineatul (4) primele două teze, și articolul 3 alineatele (5) și (7);
 - (b) articolul 4 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) literele (a), (g) și (h) și articolul 4 alineatele (3) și (4);
 - (c) articolul 5;
 - (d) articolul 6;
 - (e) articolul 7 alineatul (1), cu excepția literei (b) a doua liniuță;
 - (f) articolele 8, 10, 11 și 12; și
 - (g) partea 3 litera (a) din anexă.
- (4) Atunci când reglementează principiile și procedurile menționate la alineatul (3), statele membre:
- (a) acordă organului special de negociere dreptul de a decide, cu o majoritate de două treimi a asociaților săi care reprezintă cel puțin două treimi dintre angajați, să nu inițieze negocieri sau să pună capăt negocierilor deja inițiate și să se bazeze pe normele de participare în vigoare în statul membru al fiecăreia dintre societățile beneficiare;
 - (b) pot, în cazul în care, după negocieri prealabile, se aplică normele standard de participare și în pofida unor astfel de norme, să stabilească limitarea proporției de reprezentanți ai angajaților în cadrul organului administrativ al societăților beneficiare. Cu toate acestea, în cazul în care, în societatea care face obiectul divizării, reprezentanții angajaților au constituit cel puțin o treime din organul administrativ sau de supraveghere, este posibil ca limitarea să nu aibă niciodată drept rezultat o proporție a reprezentanților angajaților în organul administrativ mai mică de o treime;
 - (c) se asigură că normele privind participarea angajaților care se aplicau înainte de divizarea transfrontalieră continuă să se aplice până la data aplicării oricăror norme convenite ulterior sau, în absența unor norme convenite, până la aplicarea normelor standard, în conformitate cu partea 3 litera (a) din anexa la Directiva 2001/86/CE.
- (5) Extinderea drepturilor de participare la angajații societăților beneficiare care lucrează în alte state membre, prevăzută la alineatul (2) litera (b), nu implică nicio obligație pentru statele membre care optează să procedeze astfel de a lua în considerare angajații respectivi la calcularea pragurilor de angajați care conferă drepturi de participare în temeiul dreptului intern.
- (6) În cazul în care oricare dintre societățile beneficiare urmează să funcționeze pe baza unui sistem de participare a angajaților, în conformitate cu normele menționate la alineatul (2), respectiva societate este obligată să adopte o formă juridică care permite exercitarea drepturilor de participare.
- (7) În cazul în care funcționează pe baza unui sistem de participare a angajaților, societatea respectivă este obligată să ia măsuri prin care să se asigure că drepturile de participare ale angajaților sunt protejate în cazul oricărei viitoare transformări, fuziuni sau divizări, fie transfrontalieră sau internă, pentru o perioadă de patru ani după ce divizarea transfrontalieră a produs efecte, prin aplicarea mutatis mutandis a normelor prevăzute la alineatele (1)-(6).
- (8) O societate comunică angajaților săi sau reprezentanților acestora rezultatul negocierilor referitoare la participarea angajaților, fără întârzieri nejustificate.

Articolul 160m

Certificatul prealabil divizării

(1) Statele membre desemnează instanța judecătorească, notarul sau altă autoritate competentă sau autorități competente să controleze legalitatea divizărilor transfrontaliere în ceea ce privește părțile de procedură care sunt reglementate de dreptul statului membru al societății care face obiectul divizării și să elibereze un certificat prealabil divizării care atestă conformitatea cu toate condițiile relevante și îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor și formalităților în statul membru respectiv (denumită în continuare „autoritatea competentă”).

Îndeplinirea procedurilor și formalităților poate include achitarea sau garantarea obligațiilor pecuniare sau nepecuniare față de organismele publice sau respectarea cerințelor sectoriale specifice, inclusiv garantarea obligațiilor care decurg din procedurile în curs.

(2) Statele membre se asigură că cererea de obținere a certificatului prealabil divizării de către societatea care face obiectul divizării este însoțită de următoarele:

- (a) proiectul de divizare transfrontalieră;
- (b) raportul și opinia anexată, dacă există, menționate la articolul 160e, precum și raportul menționat la articolul 160f, dacă acestea sunt disponibile;
- (c) toate observațiile transmise în conformitate cu articolul 160g alineatul (1); și
- (d) informații privind aprobarea din partea adunării generale menționată la articolul 160h.

(3) Statele membre pot impune ca cererea societății care face obiectul divizării de a obține un certificat prealabil divizării să fie însoțită de informații suplimentare, precum, în special:

- (a) numărul angajaților la momentul întocmirii proiectului de divizare transfrontalieră;
- (b) existența de filiale și amplasarea geografică a acestora;
- (c) informații privind îndeplinirea obligațiilor de către societatea care face obiectul divizării față de organismele publice.

În sensul prezentului alineat, autoritățile competente pot solicita astfel de informații, dacă acestea nu sunt furnizate de societatea care face obiectul divizării, de la alte autorități relevante.

(4) Statele membre se asigură că cererea menționată la alineatele (2) și (3), inclusiv prezentarea oricăror informații și documente, poate fi realizată integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața autorității competente, în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(5) În ceea ce privește conformitatea cu normele privind participarea angajaților, astfel cum sunt prevăzute la articolul 160l, autoritatea competentă din statul membru al societății care face obiectul divizării verifică dacă proiectul de divizare transfrontalieră include informații cu privire la procedurile prin care sunt stabilite aranjamentele relevante și cu privire la opțiunile posibile privind aceste aranjamente.

(6) Ca parte a controlului menționat la alineatul (1), autoritatea competentă analizează următoarele:

- (a) toate documentele și informațiile transmise autorității competente în conformitate cu alineatele (2) și (3);
- (b) după caz, o înștiințare din partea societății care face obiectul divizării că a început procedura menționată la articolul 160l alineatele (3) și (4).

(7) Statele membre se asigură că controlul menționat la alineatul (1) se face în termen de trei luni de la data la care adunarea generală a societății care face obiectul divizării a primit documentele și informațiile privind aprobarea divizării transfrontaliere. Controlul respectiv trebuie să aibă unul dintre următoarele rezultate:

- (a) în cazul în care se stabilește că divizarea transfrontalieră îndeplinește toate condițiile relevante și că toate procedurile și formalitățile necesare au fost finalizate, autoritatea competentă eliberează certificatul prealabil divizării;
- (b) în cazul în care se stabilește că divizarea transfrontalieră nu îndeplinește toate condițiile relevante sau că nu au fost finalizate toate procedurile și formalitățile necesare, autoritatea competentă nu eliberează certificatul prealabil divizării și îi comunică societății motivele pe care și-a întemeiat decizia; în acest caz, autoritatea competentă îi poate da societății posibilitatea de a îndeplini condițiile necesare sau de a finaliza procedurile și formalitățile într-un termen adecvat.

(8) Statele membre se asigură că autoritatea competentă nu eliberează certificatul prealabil divizării atunci când se stabilește potrivit dreptului intern că divizarea transfrontalieră este efectuată în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri criminale.

(9) În cazul în care autoritatea competentă, în timpul controlului menționat la alineatul (1) are îndoieli serioase care indică faptul că divizarea transfrontalieră este efectuată în scopuri abuzive sau frauduloase, care duc sau își propun să ducă la evaziune sau la eludarea dreptului Uniunii sau a celui intern, sau în scopuri criminale, autoritatea în cauză ia în considerare fapte și împrejurări relevante, precum, dacă sunt relevante și nu sunt judecate izolat, indicii care au ajuns la cunoștința autorității competente în timpul controlului menționat la alineatul (1), inclusiv prin consultarea autorităților relevante. Evaluarea în sensul prezentului alineat se face de la caz la caz, printr-o procedură reglementată de dreptul intern.

(10) Dacă este necesar în scopul evaluării în temeiul alineatelor (8) și (9) să se ia în considerare informații suplimentare sau să se desfășoare activități de investigație suplimentare, perioada de trei luni prevăzută la alineatul (7) poate fi prelungită cu cel mult trei luni.

(11) Atunci când, din cauza complexității procedurii transfrontaliere, evaluarea nu se poate face în termenele prevăzute la alineatele (7) și (10), statele membre se asigură ca solicitantului să i se comunice motivele eventualelor întârzieri, înainte să expire termenele respective.

(12) Statele membre se asigură că autoritatea competentă se poate consulta cu alte autorități relevante care sunt competente în diferitele domenii vizate de divizarea transfrontalieră, inclusiv din statul membru al societăților beneficiare, și pot obține de la aceste autorități, precum și de la societatea care face obiectul divizării, informațiile și documentele necesare pentru a efectua controlul legalității divizării transfrontaliere, în limitele cadrului procedural prevăzut în dreptul intern. În scopul evaluării, autoritatea competentă poate recurge la un expert independent.

Articolul 160n

Transmiterea certificatului prealabil divizării

(1) Statele membre se asigură că certificatul prealabil divizării este transmis autorităților menționate la articolul 160o alineatul (1) prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

În plus, statele membre se asigură că certificatul prealabil divizării este disponibil prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

(2) Accesul la certificatul prealabil divizării se acordă gratuit autorităților menționate la articolul 160o alineatul (1) și registrelor.

Articolul 160o

Controlul legalității unei divizări transfrontaliere

(1) Statele membre desemnează instanța judecătorească, notariatul sau altă autoritate competentă să controleze legalitatea divizării transfrontaliere în ceea ce privește partea de procedură care se referă la finalizarea divizării transfrontaliere reglementată de dreptul statelor membre ale societăților beneficiare și să aprobe divizarea transfrontalieră.

Autoritatea respectivă se asigură, în special, că societățile beneficiare respectă dispozițiile de drept intern privind constituirea și înregistrarea societăților și, după caz, că au fost stabilite aranjamentele referitoare la participarea angajaților, în conformitate cu articolul 160l.

(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, societatea care face obiectul divizării prezintă fiecărei autorități menționate la alineatul (1) din prezentul articol proiectul de divizare transfrontalieră aprobat de adunarea generală menționată la articolul 160h.

(3) Fiecare stat membru se asigură că orice cerere în sensul alineatului (1) depusă de societatea care face obiectul divizării, inclusiv prezentarea oricăror informații și documente, poate fi realizată integral online, fără a fi necesară prezența fizică a solicitanților în fața autorității menționate la alineatul (1), în conformitate cu dispozițiile relevante de la titlul I capitolul III.

(4) Autoritatea menționată la alineatul (1) aprobă divizarea transfrontalieră de îndată ce a stabilit că toate condițiile și formalitățile relevante au fost îndeplinite în mod corespunzător în statul membru al societăților beneficiare.

(5) Certificatul prealabil divizării este acceptat de autoritatea menționată la alineatul (1) ca probă concludentă a îndeplinirii corespunzătoare a procedurilor și formalităților prealabile divizării aplicabile în statul membru al societății care face obiectul divizării, fără de care divizarea transfrontalieră nu poate fi aprobată.

Articolul 160p

Înregistrare

(1) Legislațiile statelor membre ale societății care face obiectul divizării și ale societăților beneficiare stabilesc, cu privire la teritoriile respective, aranjamentele, în conformitate cu articolul 16, de a publica finalizarea divizării transfrontaliere în registrele acestora.

(2) Statele membre se asigură că cel puțin următoarele informații sunt înscrise în registrele acestora:

- (a) în registrul statelor membre ale societăților beneficiare, faptul că înregistrarea societății beneficiare este rezultatul unei divizări transfrontaliere;
- (b) în registrul statelor membre ale societăților beneficiare, datele de înregistrare a societăților beneficiare;

- (c) în registrul statului membru al societății care face obiectul divizării, în cazul unei divizări complete, faptul că radierea sau eliminarea din registru a societății care a fost divizată este rezultatul unei divizări transfrontaliere;
- (d) în registrul statului membru al societății care face obiectul divizării, în cazul unei divizări complete, data de radiere sau de eliminare din registru a societății care a fost divizată;
- (e) în registrele statului membru al societății care face obiectul divizării și ale statelor membre ale societăților beneficiare, numărul de înregistrare, denumirea și forma juridică a societății divizate și a societăților beneficiare.

Registrele fac disponibile public informațiile menționate la primul paragraf și acestea pot fi accesate prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor.

- (3) Statele membre se asigură că registrele din statele membre ale societăților beneficiare îi notifică registrului din statul membru al societății care face obiectul divizării, prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor, că societățile beneficiare au fost înregistrate. Statele membre se asigură, de asemenea, că în cazul unei divizări complete, societatea care face obiectul divizării este radiată sau eliminată din registru imediat după primirea tuturor notificărilor.
- (4) Statele membre se asigură că registrul din statul membru al societății care face obiectul divizării notifică registrele din statele membre ale societăților beneficiare, prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor, că divizarea transfrontalieră s-a produs.

Articolul 160q

Data de la care divizarea transfrontalieră produce efecte

Dreptul statului membru al societății care face obiectul divizării stabilește data de la care divizarea transfrontalieră produce efecte. Data respectivă este ulterioară efectuării controlului menționat la articolele 160m și 160o și primirii de către registre a tuturor notificărilor menționate la articolul 160p alineatul (3).

Articolul 160r

Efectele unei divizări transfrontaliere

- (1) O divizare transfrontalieră integrală are, începând cu data menționată la articolul 160q următoarele efecte:
 - (a) toate activele și datoriile societății care face obiectul divizării, inclusiv toate contractele, creditele, drepturile și obligațiile, sunt transferate către societățile beneficiare în conformitate cu alocarea prevăzută în proiectul de divizare transfrontalieră;
 - (b) asociații societății care face obiectul divizării devin asociați ai societăților beneficiare în conformitate cu alocarea acțiunilor specificată în proiectul de divizare transfrontalieră, cu excepția cazului în care aceștia și-au înstrăinat acțiunile astfel cum se menționează la articolul 160i alineatul (1);
 - (c) drepturile și obligațiile societății care face obiectul divizării care decurg din contractele de muncă sau din raporturile de muncă și care există la data de la care divizarea transfrontalieră produce efecte se transferă societăților beneficiare;
 - (d) societatea care face obiectul divizării își încetează existența.
- (2) O divizare transfrontalieră parțială are, de la data menționată la articolul 160q, următoarele efecte:
 - (a) o parte din activele și datoriile societății care face obiectul divizării, inclusiv contractele, creditele, drepturile și obligațiile, sunt transferate către societatea sau societățile beneficiare în timp ce partea restantă rămâne în continuare la societatea care face obiectul divizării în conformitate cu alocarea prevăzută în proiectul de divizare transfrontalieră;
 - (b) cel puțin unii dintre asociații societății care face obiectul divizării devin asociați ai societăților beneficiare și cel puțin o parte dintre asociați rămân în societatea care face obiectul divizării sau devin și asociați ai ambelor în conformitate cu alocarea acțiunilor specificată în proiectul de divizare transfrontalieră, mai puțin dacă membrii respectivi și-au înstrăinat acțiunile astfel cum se menționează la articolul 160i alineatul (1);
 - (c) drepturile și obligațiile societății care face obiectul divizării care decurg din contractele de muncă sau din raporturile de muncă și care există la data de la care divizarea transfrontalieră produce efecte se transferă societății sau societăților beneficiare, fiind alocate acestora în conformitate cu proiectul de divizare transfrontalieră.

- (3) O divizare transfrontalieră efectuată prin separare are, de la data menționată la articolul 160q, următoarele efecte:
- (a) partea din activele și datoriile societății care face obiectul divizării, inclusiv contractele, creditele, drepturile și obligațiile, este transferată către societatea sau societățile beneficiare în timp ce partea restantă rămâne în continuare la societatea care face obiectul divizării, în conformitate cu alocarea prevăzută în proiectul de divizare transfrontalieră;
 - (b) acțiunile societății sau societăților beneficiare se alocă societății care face obiectul divizării;
 - (c) drepturile și obligațiile societății care face obiectul divizării care decurg din contractele de muncă sau din raporturile de muncă, care există la data de la care divizarea transfrontalieră produce efecte se transferă societății sau societăților beneficiare, fiind alocate acestora în conformitate cu proiectul de divizare transfrontalieră.
- (4) Fără a aduce atingere articolului 160j alineatul (2), statele membre se asigură că, în cazul în care un activ sau o datorie ale societății care face obiectul divizării nu sunt alocate în mod expres în proiectul de divizare transfrontalieră, astfel cum se prevede la articolul 160d litera (l), și dacă interpretarea termenilor respectivi nu permite luarea unei decizii privind alocarea acestora, activul, aportul aferent sau datoria sunt alocate tuturor societăților beneficiare sau, în cazul unei divizări parțiale sau al unei divizări prin separare, tuturor societăților beneficiare și societății care face obiectul divizării, proporțional cu cota din activul net alocată fiecăreia dintre societățile în cauză în conformitate cu proiectul de divizare transfrontalieră.
- (5) În cazul în care, în contextul unei divizări transfrontaliere, legislațiile statelor membre prevăd obligația de a îndeplini anumite formalități speciale înainte ca transferul anumitor active, drepturi și obligații de către societatea care face obiectul divizării să devină opozabil terților, aceste formalități se efectuează de către societatea care face obiectul divizării sau de către societățile beneficiare, după caz.
- (6) Statele membre se asigură că acțiunile la una dintre societățile beneficiare nu pot fi schimbate cu acțiuni la societatea care face obiectul divizării, atunci când acțiunile sunt deținute fie de către societatea însăși, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății.

Articolul 160s

Formalități simplificate

În cazul în care o divizare transfrontalieră are loc ca o divizare prin separare, articolul 160d literele (b), (c), (f), (i), (o) și (p) și articolele 160e, 160f și 160i nu se aplică.

Articolul 160t

Experți independenți

- (1) Statele membre stabilesc norme care reglementează cel puțin răspunderea civilă a expertului independent însărcinat cu întocmirea raportului menționat la articolul 160f.
- (2) Statele membre introduc norme pentru a se asigura că:
- (a) expertul, sau persoana juridică în numele căreia operează acesta, este independent față de societatea care solicită certificatul prealabil divizării și nu are nici un conflict de interese cu aceasta; și
 - (b) opinia expertului este imparțială și obiectivă și este oferită cu intenția de a acorda asistență autorității competente în conformitate cu cerințele de independență și imparțialitate în temeiul dreptului și al standardelor profesionale pe care expertul este ținut să le respecte.

Articolul 160u

Validitate

O divizare transfrontalieră care produce efecte în conformitate cu procedurile de transpunere a prezentei directive nu poate fi declarată nulă și neavenită.

Primul paragraf nu aduce atingere prerogativelor statelor membre în privința dreptului penal, prevenirii și combaterii finanțării terorismului, dreptului social, fiscalității și asigurării respectării legii, de a impune măsuri și sancțiuni, în conformitate cu dreptul intern, după data la care divizarea transfrontalieră a produs efecte.”

24. Titlul anexei II este înlocuit cu următorul text:

„Tipuri de societăți menționate la articolul 7 alineatul (1), articolul 13, articolul 29 alineatul (1), articolul 36 alineatul (1), articolul 67 alineatul (1), articolul 86b punctele 1 și 2, articolul 119 alineatul (1) litera (a) și articolul 160b punctul 1”.

Articolul 2

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind măsurile și sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a le asigura executarea. Statele membre pot prevedea sancțiuni penale pentru încălcări grave.

Măsurile și sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 ianuarie 2023. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Raportare și revizuire

(1) Comisia efectuează, în termen de 1 februarie 2027, o evaluare a prezentei directive, evaluând inclusiv implementarea dispozițiilor legate de informarea, consultarea și participarea angajaților în contextul operațiunilor transfrontaliere, normele privind proporția angajaților reprezentați în organul administrativ al societății rezultate în urma operațiunii transfrontaliere și eficacitatea garanțiilor oferite în negocierile privind drepturile de participare ale angajaților, ținând cont de caracterul dinamic al societăților care se extind peste hotare și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu constatările sale în urma evaluării, îndeosebi în legătură cu eventuala necesitate de a introduce un cadru armonizat privind reprezentarea angajaților în consiliul de administrație în dreptul Uniunii, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Statele membre pun la dispoziția Comisiei informațiile necesare pentru pregătirea acestui raport, furnizând în special date cu privire la numărul de transformări, fuziuni și divizări transfrontaliere, durata acestora și costurile conexe, date privind cazurile în care cererile de certificat prealabil operațiunii au fost respinse, precum și date statistice agregate privind numărul de negocieri privind drepturile de participare a angajaților la operațiuni transfrontaliere. Statele membre furnizează de asemenea Comisiei date privind funcționarea și efectele normelor aplicabile în operațiuni transfrontaliere.

(2) Raportul evaluează în special procedurile menționate în titlul II capitolele -I și IV din Directiva (UE) 2017/1132, în special în ceea ce privește durata și costurile aferente acestora.

(3) Raportul include o evaluare a fezabilității instituirii unor norme pentru tipurile de divizări transfrontaliere care nu sunt reglementate de prezenta directivă, inclusiv și în special divizările transfrontaliere prin achiziție.

*Articolul 5***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 6***Destinatarii**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 27 noiembrie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D.M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
T. TUPPURAINEN
